

№ 33 (599) 18 серпня 2011 року

ПРОФСПІЛКОВІ

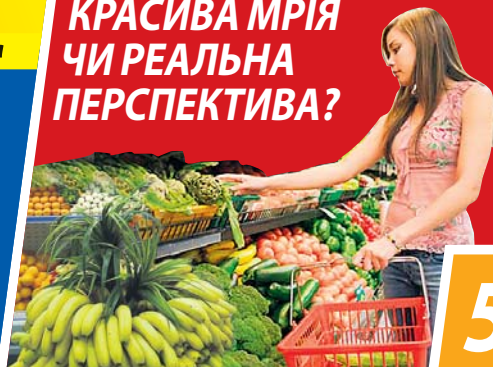
www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

ЕКОНОМІКА

MADE IN UKRAINE:
КРАСИВА МРІЯ
ЧИ РЕАЛЬНА
ПЕРСПЕКТИВА?



5

ТЕМА НОМЕРА



ЖИТИ ВСУПЕРЕЧ!

НЕЗАТРЕБУВАНІСТЬ І ВІДСУТНІСТЬ ПОВАГИ –
ГОЛОВНІ НЕГАРАЗДИ СТАРОСТІ

8

3 МІНІМУМИ-2012

7 ПІЛЬГИ В ГАМАНЦІ? ДО 2015-ГО ПЛАНУЮТЬ ЗАПРОВАДИТИ СОЦІАЛЬНУ КАРТКУ

10 «Я НЕ ЗДАМЯ БЕЗ БОЮ» ВСЕ ПРО СИТУАЦІЮ НАВКОЛО КИЇВМІСЬКПРОФРАДИ

12 ЮРИДИЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ



ПЕРЕРАХУНОК

ФПУ – НА БОЦІ ПЕНСІОНЕРІВ



Інформацію щодо ситуації з перерахунком пенсій пенсіонерам, які працюють, Федерація профспілок України вже подавала в друкованих виданнях та на Офіційному веб-порталі ФПУ. Незважаючи на неодноразові звернення ФПУ до Кабінету Міністрів України, Президента України, Мінсоцполітики, Пенсійного фонду та інших органів, лист Міністра та Пенсійного фонду України від 11.03.2009 р. (щодо застосування при перерахунку пенсій показника середньої заробітної плати в Україні за 2007 рік (1197,91 грн) так і не був відкликаний.

Оскільки законні права пенсіонерів були порушені, багато з них зверталися до суду і суди приймали позитивні рішення – зобов'язували органи Пенсійного фонду перераховувати пенсії з урахуванням показника середньої заробітної плати в Україні за рік, який передував року звернення у питанні перерахунку пенсії. 19 липня 2011 року Вищий Адміністративний Суд України листом, адресованим головам апеляційних адміністративних судів, звернув їхню увагу на такі обставини: під час розгляду та вирішення справ слід виходити з того, що при перерахунку пенсій відповідно до частини четвертої статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» має враховуватися та величина середньої заробітної плати, яка використовувалась під час призначення пенсії. Як суди використовуватимуть зазна-

чені рекомендації, можна не коментувати – зрозуміло, що й підтверджує зазначене вище звернення. Звісно, Вищий Адміністративний Суд підійшов до розгляду зазначеного питання однобоко, без аналізу та врахування особливостей та суті корегування заробітку, одержаного за минулі роки, для визначення розміру пенсії. Разом із тим, варто зазначити, що рішення апеляційних судів можуть бути оскаржені в касаційному порядку. Федерація профспілок України й надалі домагатиметься вирішення порушеної проблеми, зокрема шляхом законодавчого врегулювання – ініціювання народними депутатами України внесення відповідних змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

**СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
ДЕПАРТАМЕНТ ФПУ**

ТРУДОВИЙ КОДЕКС

Федерація профспілок України надіслала на ім'я віце-прем'єр-міністра – міністра соціальної політики Сергія Тігіпка листа, в якому висловлює занепокоєння щодо проведення Міністерством соціальної політики одностороннього, без залучення профспілок і громадськості, переговорного процесу стосовно проекту Трудового кодексу. Міністерство веде перемовини із представниками зовнішніх інституцій – таких як Світовий банк, Американська торговельна палата в Україні та ін. щодо «внутрішніх» представників, радиться лише з бізнесовими структурами.



МІНСОЦПОЛІТИКИ І БІЗНЕС ПРОТИ ПРОФСПІЛОК?

ЯКІ СЕКРЕТНІ ПРОПОЗИЦІЇ ДО ТРУДОВОГО КОДЕКСУ ГОТУЄ ТІГІПКО?

У листі ФПУ зазначається, що, починаючи з 2001 року, за підтримки Міжнародної організації праці шляхом реалізації проекту технічного співробітництва «Україна: сприяння реалізації основних принципів і прав у світі праці» уряд розпочав підготовку до реформування трудового законодавства. Від самого початку до цього процесу залучалося чимало фахівців, представників профспілок і громадськості, роботодавців, учених про-

відних наукових центрів України, міжнародних експертів із трудового права. У попередні роки влада дотримувалася принципів соціального діалогу, задекларованих як у міжнародному, так і національному законодавстві: були створені міжвідомчі тристоронні робочі групи на паритетних засадах, проводилися відкриті, конструктивні переговори для пошуку компромісних рішень. Ураховуючи зазначене, а також те, що проект

Трудового кодексу – це складний компроміс, досягнутий соціальними партнерами впровадження багаторічної роботи, ФПУ наполягає на невідкладному поверненні до його обговорення на принципах рівноправності всіх сторін, відкритості й гласності, конструктивності і взаємодії, обов'язковому розгляду пропозицій усіх сторін та дотримання досягнутих домовленостей.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

“
ФПУ висловлює занепокоєння щодо проведення Міністерством соціальної політики одностороннього, без залучення профспілок і громадськості, переговорного процесу стосовно проекту Трудового кодексу України.

ВІДКРИТІСТЬ, ГЛАСНІСТЬ, КОНСТРУКТИВНІСТЬ І ПАРТНЕРСТВО

Представники Світового банку поділяють позицію профспілок щодо необхідності публічного обговорення проекту Трудового кодексу.

Днями за ініціативи Федерації профспілок України відбулася робоча зустріч керівництва ФПУ з представниками Світового банку в Україні – координатором проектів по Білорусі, Молдові та Україні сектору людського розвитку Паоло Карло Беллі та експертом сектору Анною Олефір.

У ході зустрічі виконував обов'язків Голови ФПУ Сергій Кондрюк висловив занепокоєння тим, що односторонні консультації урядової сторони з представниками бізнесу щодо проекту Трудового кодексу можуть зруйнувати домовленості, яких досягнуто соціальними партнерами в результаті багаторічної роботи над цим документом. ФПУ вважає за необхідне негайно повернутися до обговорення проекту Трудового кодексу в тристоронньому форматі на принципах рівноправності всіх сторін,

відкритості й гласності, конструктивності та партнерства. Представники Світового банку погодилися, що консультації стосовно проекту Трудового кодексу мають бути відкритими й повідомили, що Світовий банк дотримуватиметься саме такого принципу: всі підготовлені ним матеріали викладаються в Інтернеті на сайті банку. Представники профспілок також почули коментарі до аналітичної записки «Міжнародний до-

свід реформування трудового законодавства», яку підготував Світовий банк на запит уряду України. Сторони домовилися про подальший обмін інформацією з питань реформування трудового законодавства та ініціювали проведення під егідою МОП міжнародної конференції для обговорення цієї теми.

**ДЕПАРТАМЕНТ
МІЖНАРОДНОЇ
РОБОТИ ФПУ**

СПІВЧУТТЯ

Федерація професійних спілок України з глибиною сумом сповідає про смерть колишнього працівника – завідувача сектору організаційного відділу Укрпрофради **Гогіна Володимира Гавриловича** та висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійного.

ПИТАННЯ РУБА!

ЧИ БУДЕ В УКРАЇНІ ПРАЦЯ РЕНТАБЕЛЬНОЮ?

12 серпня завершилися довготривалі переговори між профспілками, урядом і роботодавцями щодо визначення у проекті Державного бюджету на 2012 рік розмірів прожиткового мінімуму, мінімальної заробітної плати та розміру базового тарифу Єдиної тарифної сітки для працівників бюджетної сфери.

За словами виконуючого обов'язки Голови ФПУ Сергія Кондрюка, переговори видалися непростими – складними і фізично, і інтелектуально. Мабуть, цього року вперше сторони шукали реальних компромісів, а не тягнули ковдру лише на себе. Тож і результат відповідний: урядова сторона таки віднашла можливість підняти планку стартових пропозицій на 47 гривень і встановити розмір прожиткового мінімуму для працездатної особи. Відтак мінімальна заробітна плата в 2012 році у середньому становитиме 1098 гривень. У чому ж полягає позиція профспілок?

По-перше, максимальне використання позитивів від проведення в Україні Євро-2012, зменшення бюджетних обов'язків по виплатах зовнішніх заборгованостей, легалізація економіки з метою забезпечення передбачених законодавством гарантій у сфері оплати праці, а саме: – мінімальна заробітна плата (МЗП) має перевищувати фактичний прожитковий мінімум для працездатної особи (ПМ) з поетапним

підвищенням, урахуваючи обов'язок утримання непрацездатних членів сім'ї; – виконання зобов'язань за Генеральною угодою щодо зростання базового тарифу Єдиної тарифної сітки (ЄТС) і заробітної плати держслужбовців. По-друге, зростання МЗП має забезпечувати співвідношення до середньої зарплати не менш як 40%. По-третє, визначення алгоритму розрахунку величини МЗП має забезпечувати рентабельність праці й сприяти реалізації завдання Президента України про наближення заробітної плати в країні до середньої зарплати у країнах, що входять у ТОП-20 (найбільші економічно розвинені країни). По-четверте, закріплення у прикінцевих положеннях Закону України «Про Державний бюджет–2012» доручення уряду внести до 1 травня, 1 серпня і 1 листопада 2012 року пропозиції ВРУ щодо підвищення МЗП до рівня темпів перевищення фактичних бюджетних доходів над запланованим, а також закріплення у законі прогнозів (очікувань) на 2013–2014 роки (обов'язковий додаток до цього закону) щодо зростання ПМ, МЗП, базового тарифу ЄТС, а також скорочення розриву між визначеним в законі розміром ПМ і його розміром відповідно до методології розрахунку цієї державної гарантії, що встановлюється в країнах ТОП-20.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

У середньому

1098
гривень

становитиме мінімальна заробітна плата в 2012 році.

“

Профспілкова сторона вважає розмір мінімальної заробітної плати економічно не обґрунтованим і штучно заниженим. На наше переконання, такі темпи зростання мінімальних гарантій оплати праці ще доволу не дадуть змогу вивести працюючу людину із зони бідності, бо праця залишається не рентабельною. Урядові пропозиції ставлять під сумнів і виконання Україною зобов'язань, проголошених Президентом Віктором Януковичем у виступі на 65-й сесії Генасамблеї ООН щодо боротьби з бідністю в країні.

СЕРГІЙ КОНДРЮК,
ВИКОНУЮЧИЙ ОБОВ'ЯЗКИ
ГОЛОВИ ФПУ



ЧУЛИ ДЗВІН...

ФПУ очікує від Генпрокуратури документально-го підтвердження фактів порушення законодавства.

Федерация профспілок України надіслала до Генерального прокурора України Віктора Пшонки офіційного листа з проханням надати інформацію про конкретні факти порушення законодавства на підприємствах, заснованих або створених ФПУ, а також назвати посадових осіб, які у цьому підозрюються.

У листі зазначається, що ця інформація необхідна ФПУ для відповідного реагування.

Однак звернення до Генпрокуратури зумовлено ще й тим, що в мережі Інтернет, зокрема на офіційному сайті Всеукраїнської громадської організації «Комітет по боротьбі з корупцією в органах державної влади, правоохоронних органах, прокуратурі та судах», з'явилася узагальнена інформація щодо кримінально-процесуальних дій територіальних органів прокуратури України



ВІД ЗАГАЛЬНОГО ДО КОНКРЕТИКИ: В ОЧІКУВАННІ ФАКТІВ

стосовно об'єктів профспілкового майна.

Федерация профспілок України здивована появою такої публікації, адже на два попередні запити ФПУ (10 червня і

15 липня) із проханням надати інформацію про факти порушень законодавства Генпрокуратура відповіла відмовою.

Керуючись статтями 1 і 6 Закону України «Про

доступ до публічної інформації», ФПУ втретє звертається до Генпрокуратури, очікуючи на конструктивну відповідь.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ВНУТРІШНЄ ЖИТТЯ

ВИХОДИМО НА ФІНІШНУ ПРЯМУ

Добігає кінця сезон літнього оздоровлення. Ще тиждень – і виходимо на фінішну пряму. За підсумками роботи гарячої лінії та ознайомчо-методичних поїздок по регіонах України невдовзі будуть підбиті підсумки оздоровчого сезону-2011.

НА ВАРТІ БЕЗПЕКИ

Проте розслаблятися ще не час, і не слід втрачати пильність. «Безпечні умови відпочинку й оздоровлення – перш за все», – саме на цьому на понеділковій апаратній нараді акцентувала увагу заступник Голови Федерації профспілок України Тетяна Гулечко.

РАДА НАБЛИЖАЄТЬСЯ

Серед інших обговорювалося, зокрема, і питання підготовки до третього засідання Ради, яке відбудеться вже менш ніж за місяць – 7 вересня у приміщенні Будинку спілок. Нагадаємо, що на зібранні буде заслухано звіт Голови ФПУ Василя

Хара про виконання ним повноважень, визначених Статутом ФПУ, та рішень виборних органів Федерації, обговорюватиметься положення про постійні комісії Ради ФПУ та внесення змін до їх персонального складу.

З УВАГОЮ ДО ВЕТЕРАНІВ

Як стало відомо, до членських організацій ФПУ надійшов лист із закликом узяти участь в організації та проведенні у вересні-жовтні ц. р. заходів із нагоди Міжнародного дня людей похилого віку і Дня ветерана, що відзначаються 1 жовтня. Зокрема, територіальним профоб'єднанням, первинним організаціям всеукраїнських профспілок пропонуються ініціювати проведення спільних за-



ходів із місцевими органами влади та оередками Ради організації ветеранів, залучити представників бізнесу до вирішення питань людей похилого віку й ветеранів праці, провести інформаційно-роз'яснювальну роботу з нагоди Міжнародного

дня людей похилого віку і Дня ветерана, організувати спецвипуск профспілкових ЗМІ, виступи керівництва ФПУ та членських організацій на місцевому радіо й телебаченні тощо.

ОЛЕНА ОВЕРЧУК, «ПВ»



ЧЕРКАЩИНА

ПРИНЦИПИ
СОЦПАРТНЕРСТВА

У Каневі відбулося засідання координаційної ради голів комітетів профспілок міста і району.

У засіданні взяли участь голова Федерації профспілок області Петро Шевченко, заступник міського голови Анатолій Леонтьєв, голова регіонального об'єднання роботодавців Іван Синенко, голова обкому профспілки працівників енергетики та електротехнічної промисловості Олександр Молдованов. Під час зустрічі було підписано міську регіональну угоду на 2011–2012 роки, обговорено Закон України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» й актуальні питання профспілкової роботи ФПО та ФПУ. Сторони визнали регіональну угоду правовим актом соціального діалогу, який визначає норми спільної діяльності щодо соціально-економічного розви-

тку міста, удосконалює соціально-трудові відносини, забезпечує продуктивну зайнятість, оплату праці, соціальний захист та реалізацію соціальних прав і гарантій жителів міста. Угодою передбачено дотримання принципів соціального партнерства: взаємоповаги до інтересів партнерів, паритетності представництва, рівноправності сторін, взаємодії, відповідальності. Також відбулася гостра, конструктивна розмова, присвячена стану зайнятості населення, рівню заробітної плати, відповідальності власників підприємств за екологічні наслідки виробничої діяльності, розвитку соціальної сфери та завданням профспілок.

ІНФ. ФЕДЕРАЦІЇ
ПРОФСПІЛОК ОБЛАСТІ

ЗАКАРПАТТЯ

ВІД РІШЕНЬ – ДО
КОНКРЕТНИХ
СПРАВ

Діти закарпатських лісників оздоровлюються на Азовському морі

На недавній звітно-виборній конференції Закарпатської обласної організації профспілки працівників лісового господарства, в роботі якої взяли участь голова ЦК галузевої профспілки Степан Кривов'язий і голова обласної ради профспілок Іван Король, розроблено програму конкретних дій на найближчий період і перспективу. Вона передбачає комплекс заходів із питань оплати і охорони праці, поліпшення колдоговірної роботи, дотримання трудового законодавства, оздоровлення працівників і членів їхніх сімей тощо. За реалізацію рішень конференції активно взяли участь члени президії обласної ради голів профкомів, яку очолює

делегат VI з'їзду ФПУ Валерій Федурця. Одним із важливих напрямів роботи профспілки нині є оздоровлення дітей. Протягом останніх років галузева профспілка Закарпаття тісно співпрацює з дитячим оздоровчим центром «Орлятко» в селі Генієцька гірка Херсонської області (директор Анатолій Бандурко), де на морі відпочивають і діти з нашого краю. Цього літа з ініціативи профспілки оздоровницю відвідали 42 дітей працівників підприємств лісового господарства області, а найбільше – з Бергівського, Мукачівського, Виноградівського, Хустського, Перечинського держлісгоспів.

СЕРГІЙ БАРАНЧИКОВ

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

Уже давно стали традиційними зустрічі голів профкомів трубних підприємств України і Росії. Нікополь, Волзький, Дніпропетровськ, Липецьк та інші міста зустрічали профспілкових лідерів з братніх країн. Цього року змістовну програму чергової зустрічі трубників підготував профком Северського трубного заводу (Росія).



Учасники зустрічі на Северському трубному заводі

КОНТАКТИ – ДІЛОВІ І ДРУЖНІ

У місто Полевський, що в Свердловській області, приїхали представники Волзького і Синарського трубних заводів, Висунського і Таганрозського металургійних заводів, Челябінського трубопрокатного й Первоуральського новотрубного заводів, представники Свердловського обкому ГМІР (голова Володимир Камський) і Міжнародного об'єднання профспілок «Профцентр «Союзметал» на чолі з Юрієм Тимофеевим. Україну представляли керівник Управління ЦК ПМГУ Валентин Чумаченко, заступник голови Дніпропетровського обкому ПМГУ Ігор Соколов, голови профкомів первинних організацій Віктор Доброскок (ВАТ «Дніпропетровський трубний завод»), Петро Паленко (ВАТ «Інтерпайп НТЗ»), Василь Шевченко (ЗАТ «Нікопольський за-

вод сталевих труб «ЮТІСТ»), Микола Сизий (ЗАТ «Сентравіс Продакшн Юкрейн»), Анатолій Добродієв (ТОВ «Інтерпайп Ніко-Тьюб»), Михайло Березов (ВАТ «Інтерпайп НМТЗ»), Віктор Гоголь (ВАТ «Харцизький трубний завод»).

Голови профспілкових комітетів первинних організацій ПМГУ і ГМІР, що діють на трубних підприємствах, розглянули низку питань, пов'язаних із захистом трудових прав і соціально-економічних інтересів працівників підгалузі.

Учасники зустрічі зазначили, що рік, який минув від останньої наради в Дніпропетровську, було присвячено подоланню наслідків глобальної фінансово-економічної кризи. Зокрема, російські трубники вийшли на докризовий рівень виробництва. Випуск сталевих труб у 2010 році зріс на понад 35%, а за

5 місяців 2011-го – понад 20%. В Україні прискірг обсягів виробництва становить більше 15%.

У минулому році на підприємствах Росії та України практично не використовувався режим неповного робочого часу, не було масових скорочень персоналу, істотних простояв на виробництві. Завдяки цьому на підприємствах поліпшилося чимало соціально-економічних показників. Так, заробітна плата зросла на всіх трубних підприємствах Росії і України. Приміром, у ВАТ «Челябінський трубопрокатний завод» вона збільшилася на 36%, у ВАТ «Волзький трубний завод» – на 25,6%.

Аналогічна ситуація склалася і на українських підприємствах. У середньому зарплата тут зросла на понад 17%. Проте, як в Україні, так і в Росії, спостерігається зниження її купівельної спроможності.

Ціна найманої праці трубників залишається дуже низкою. І тому, враховуючи, що ринки металопродукції нині перебувають на підйомі, а обсяги виробництва значно зростають, профспілки повинні наполегливо вимагати від роботодавців вищого рівня оплати праці, пільг і соціальних гарантій.

За результатами зустрічі її учасники прийняли підсумковий документ, у якому викладено план дій на найближчий період. Зокрема, зважаючи на подальше оздоровлення економік Росії та України, слід домагатися підвищення купівельної спроможності заробітної плати, зростання якої має пов'язуватися із розміром життєвого мінімуму в регіоні. До колективних договорів необхідно включити зобов'язання щодо індексації зарплати, домагуючись підвищення її постійної частини до 70% розміру оплати праці, а також протистояти необрунтованим скороченням працівників та практиці застоювання неоплачуваних відпусток.

За пропозицією української сторони наступну зустріч вирішено провести на базі первинної профспілкової організації ПМГУ в ТОВ «Інтерпайп Ніко-Тьюб» (м. Нікополь).

ВАЛЕНТИН ЧУМАЧЕНКО,
ЕЛЕОНОРА
СИЛІВЕРСТОВА,
ЦК ПМГУ

ДОВІДКА

Северський трубний завод – одне з найстаріших металургійних підприємств Росії, засноване в 1739 році. Основна продукція заводу – гарячекатані й електрозварні сталеві труби, як круглі, так і профільні. Труби СТЗ широко використовуються в нафтогазовій промисловості, на будівництві трубопроводів різного призначення, в машинобудуванні, будівництві, комунальному господарстві. Сталепплавильний комплекс СТЗ повністю забезпечує потреби підприємства в сталевій трубній заготовці, також здійснюються поставки безперервної заготовки на Синарський трубний завод. Труби виробляють відповідно до стандартів API, EN/DIN, ASTM. Система менеджменту якості сертифікована за міжнародними стандартами EN ISO 9001 / API Q1. Продукція підприємства постачається як російським, так і зарубіжним споживачам.

Єгипетська картопля, китайські іграшки, німецькі автомобілі... Ми вже звикли до того, що вітчизняних товарів на полицях магазинів майже не знайти. Нині український уряд розпочинає політику деімпортизації країни. Але мало хто вірить, що «наїзди» на імпортерів змусять українців купувати вітчизняне.



“

Мета економічної політики уряду полягає у максимальному насиченні внутрішнього ринку вітчизняними товарами, які виробляються на вітчизняній техніці за новітніми технологіями. Тобто уряд проводитиме політику опору на власні сили, політику національного інвестиційно-інноваційного розвитку.

Прем'єр-міністр
України
Микола Азаров

MADE IN UKRAINE: КРАСИВА МРІЯ ЧИ РЕАЛЬНА ПЕРСПЕКТИВА?

УДАРИМО ВІТЧИЗНЯНИМИ ПІДГУЗКАМИ ПО ІМПОРТНИХ ПАМПЕРСАХ

Після скандалу, що розгорівся із памперсами та презервативами, у Кабінеті Міністрів зробили крок назад. Прем'єр-міністр Микола Азаров днями заявив, що розпорядження Міністерства охорони здоров'я про введення ПДВ на деякі товари медичного призначення, зокрема дитячі підгузки, скасовано. І тепер продавці цих товарів мають повернути старі ціни.

При цьому глава уряду наголосив, що цим проблему не розв'яжеш. Адже питання неспрозорого і, відповідно, несправедливого ціноутворення на імпортні ліки й товари широкого вжитку залишається. Як, власне, і на інші товари. І один із напрямів боротьби з нею уряд вважає всебічну підтримку вітчизняного виробника.

Ініціативи пана Азарова сягають так далеко, що він уже мріє про нові українські заводи з виробництва підгузків та презервативів. Тим більше, що, як зазначив прем'єр, імпортери підгузків завищують ціни на них у 5-6 разів.

«Побудуємо нові підприємства й будемо повністю себе забезпечувати. Нічого складного у виробництві памперсів немає. Якщо ми ракети навчилися будувати... Те ж саме стосується і презервативів...» – заявив Прем'єр-міністр.

Він нагадав, що в Україні діють два заводи з вироб-

ництва гумових контрацептивів, але нині вони простоюють. Отже, потрібно їх відродити і займатися виробництвом своєї – якісної і набагато дешевшої продукції.

Схоже, пересічні українці не дуже вірять у добрі наміри урядовців. Молоді мами навіть ініціювали акцію «Закидай Кабмін використаними презервативами собі у памперсами». Можна собі уявити, які посилені надходитимуть до будівлі на Грушевського.

ЯК ЗАХИСТИТИ ЗРОБЛЕНЕ В УКРАЇНІ?

Проблема у тому, що невдоволення Азарова імпортерами та його наміри покарати їх за самовільно встановлені високі ціни не розв'язують проблеми. Адже перед тим, як виганяти з країни імпортерів, потрібно створити умови й підтримати вітчизняного виробника, який би зміг достойно представити весь перелік товарів, що традиційно імпортується в Україну.

До речі, заяви уряду про надмір імпорتنю продукції викликають подив. Насправді вся попередня політика зводилася до того, щоб

Менше **3** тис. дол.

становить ВВП в Україні на одну особу, тоді як у Польщі – 9 тис., у Швеції – 43 тис. дол. США.

аби наростити обсяги імпорту. Звісно, за рахунок вітчизняних виробників.

Голова комітету економістів України Андрій Новак вважає, що проблема в тому, що довгі роки вітчизняними виробниками просто ніхто не займався.

«Те, що в Україні вже не перший рік відбувається зростання імпорту порівняно з експортом – це результат багаторічної політики, коли українські уряди практично не займалися національними виробниками. Будь-які проблеми на будь-якому рівні вирішувалися єдиним методом – закуповуванням імпортної продукції. Раніше ми купували у Польщі, Туреччині, Росії, тепер – у Китаї», – зазначив експерт.

Тривогу б'ють і українські аграрії. Адже тенденція прискороженого зростання імпорту товарів насамперед шкодить українській аграрній продукції.

Так, за даними асоціації «Український клуб аграрного бізнесу», імпорт овочів в Україну щороку подвоюється. Картоплю завозять з Єгипту й Нідерландів, капусту – з Польщі та Македонії, помідори – з Туреччини, моркву й буряк – з Польщі і Голландії.

З іншого боку, українські виробники просто не в змозі конкурувати зі своїми закордонними колегами. Адже у них немає достатньо розвинутої інфраструктури для вирощування та зберігання овочів і фруктів. У результаті українські виробники не можуть наситити ринок, держава не допомагає, а імпортні виробники мають можливість встановлюва-

ЗА ДАНИМИ ДЕРЖКОМСТАТУ

Негативне сальдо зовнішньої торгівлі України товарами в січні-лютому 2011 року становило \$2080,5 млн, що втричі більше, ніж за аналогічний період минулого року – \$595,1 млн. Експорт товарів з України за цей період зріс порівняно з аналогічним періодом минулого року на 46,8% – до \$9,367 млрд, імпорт – на 64,1%, або \$11,447 млрд. Коефіцієнт покриття експортом імпорту становив 0,82, тоді як минулого року ця цифра сягала 0,91.

ти будь-які ціни на свою продукцію. І це зростання позначається на кишені кожного українця.

Шоправад, наразі у місті Каховці Херсонської області йде будівництво логістичного центру, в якому буде сховище для зберігання свіжих овочів і фруктів. Президент Віктор Янукович, який відвідав центр, оптимістично заявив, що дуже скоро на українському ринку буде так багато власної продукції, що ми зможемо її експортувати.

КУПУЙ УКРАЇНСЬКЕ, АЛЕ ДОРОЖЧЕ?

У нас політика економічного націоналізму, тобто надання переваги вітчизняному виробникові перед імпортом – це царина впливу правих партій. Приміж, свого часу це стало основою передвибірчої програми Української народної партії. Її лідер Юрій Костенко вважає, що економічний націоналізм – це єдино можливий шлях виходу із кризи. Саме в такий спосіб діяти США і розвинені європейські країни. УНП навіть внесла до Вер-

ховної Ради законопроект, який би сприяв збільшенню товарів вітчизняного виробництва. Але він припадає пилком у парламентському секретаріаті.

Як свідчать фахівці, нищівна політика держави щодо вітчизняного виробника позначається на ВВП країни. В Україні він становить менше 3 тис. дол. на одну особу, тоді як у Польщі – понад 9 тис., в Естонії – 13 тис., у Швеції – 43 тис. дол. США. Річ у тім, що державна політика в Україні спрямована не на мотивацію до праці та розвиток власного бізнесу, а навпаки, у нас стимулюється споживання закордонних товарів.

Але є ще одна проблема. Українські товари є, і їх можна купити. Але українці не робитимуть цього з двох причин. По-перше, є певна недовіра: звичайно ж, польське чи китайське завжди краще, ніж вітчизняне. По-друге, ціни. Адже, на жаль, «українське» не означає «дешеве».

Справа у тім, що інфляція в Україні традиційно набагато перевищує інфляцію в США та країнах Європи. При цьому вітчизняний Нацбанк постійно дотриму-

ється політики стабільного курсу гривні до долара. Через це цінова конкурентоспроможність зарубіжних товарів покращується порівняно з вітчизняними. Незважаючи на заклики фахівців про необхідність девальвації гривні, відпускати національну валюту уряд, схоже, боїться.

На думку аналітиків, урядовці, говорячи про скорочення імпорту й збільшення частки вітчизняного виробника, кривлять душою. Адже для цього потрібно розробити серйозну державну програму підтримки національного виробника, у рамках якої передбачити конкретні кроки для збільшення частки вітчизняних товарів на ринку. Приміром, ті суми, які витрачаються на закупівлю імпортних товарів, можна було б використати на планові заходи, спрямовані на підтримку вітчизняного виробника. Зокрема, на певні субсидії, взамін на які українські підприємці потім гарантували б обмежування цін на свою продукцію. Так, принаймні, робиться у цивілізованих країнах.

Окрім того, потрібна потужна інформаційна кампанія, яка б довела українцям, що купувати своє – краще й вигідніше. Тільки це, а не оптимістичні гасла, змусять підвищити обсяги продажу товарів національного виробництва, позбавлять Україну залежності від імпорту і повернуть населенню довіру до власних виробників.

РАЙСА ЧИРВА,
«ПВ»



МАЛАВІ

ЗБРОЯ
ПРОТИ БІДНЯКІВ

У Малаві національні маніфестації переросли у масові заворушення після того, як уряд спробував перешкодити проведенню акцій протесту.



За інформацією представника Конгресу профспілок Малаві, у країні зростає невдоволення режимом президента Бігугу ва Мутаріка. Громадянська критика прийнятих законів, які обмежують свободу преси, громадянські права й подання судових позовів проти уряду. Причиною масового невдоволення є погіршення економічної ситуації через критичну нестачу

палива й іноземної валюти. За словами одного із профспілкових активістів, робітники дуже постраждали від економічної кризи. Унаслідок нестачі валюти компанії не можуть закуповувати сировину й комплектуючі, що призвело до скорочення робітників. Через кризу транспортні послуги подорожчали, а основні товари стали недоступними.

МЕКСИКА

ТРИВАЮТЬ АРЕШТИ
ПРОФЛІДЕРІВ

Намагаючись оголосити законну профспілкову діяльність нелегітимною, уряд Феліпе Кальдерона відновив агресивний тиск на незалежні профспілки та організації, що захищають права трудящих у країні.



Нещодавно за сфабрикованим обвинуваченням у скоєнні злочину були видані ордери на арешт законно обраних керівників Мексиканської профспілки працівників енергетики (SME) – генерального секретаря Мартіна Еспарса Флореса, секретаря з трудових відносин Едуардо Сарса Бобадилья, а також профспілкового юриста Аманлії Варгас Ріс. Генпрокуратура звинувачує їх у шахрайстві й вима-

гає заморозити кошти профспілок, отримані як внески, що нині зберігаються в банку Bansefi. Неправдивими обвинуваченнями й ордерами на арешт уряд фактично намагається підірвати діяльність SME. Цим він скасовує визнання законно обраних профспілкових керівників і видане міністерством праці свідоцтво «*tomá de nota*» («взяти до уваги»), що є свідченням визнання урядом лідерів профспілки.

БІЛОРУСЬ

Голова Федерації профспілок Білорусі (ФПБ) Леонід Козик побував з робочою поїздкою у Барановицькому районі Брестської області, де відбулося вшанування двох перших екіпажів, які намолотили тисячу тонн хліба.

СЕЛЯНИ ПРАЦЮЮТЬ
САМОВІДДАНО

На полях СПК «Крошин» урочисто відзначили перший тисячний рубіж у намолоті зерна. Голова сільгоспооперативу Володимир Шербацевич сказав, що в господарстві є чотири автомобілі й трактор «від Президента» – подарунки переможцям республіканського змагання на жниввах.

«Урожай на полях маємо гарний, тож нині головне завдання для всіх – і селян, і профспілок – зібрати хліб без втрат. Щорічно ФПБ бере активну участь у жниввах, матеріально й морально заохочуючи найкращих. Не є виключенням і нинішні жнива», – наголосив Леонід Козик.

У розмові з керівництвом району, механізаторами лідер національного

профцентру зауважив, що темпи збирання, урожайність, продуктивність праці – це, звісно, дуже важливо, але в основі все-таки має бути людина. Побутові умови, харчування, заробітна плата – це фактори, які серйозно впливають на хід будь-якої роботи, тож це перше, про що турбуються профспілки.

Члени екіпажів «тисячників» на чолі з комбайнерами Сергієм Микуньчиком і Володимиром Гончаровим зауважили, що в їхньому СПК і виробничі, і побутові умови на висоті.

Леонід Козик привітав екіпаж із першою перемогою та вручив від ФПБ пам'ятні подарунки.

На зерносушильному комплексі філії «Стайки» ВАТ «Птахофабрика «Дружба» перший заступник голо-

ви Барановицького райвиконкому – начальник управління сільського господарства і продовольства Михайло Напівян звернув увагу на проблему нестачі, дорожнечі й доставляння запчастин для ремонту імпортованої сільгосптехніки. Голова профцентру повідомив, що виступить із пропозицією про створення у разі потреби фонду запчастин, аби прискорити їх одержання, а також пообіцяв допомогти вирішити питання на урядовому рівні.

На молочнотоварній фермі «Козлякевичі-2», яку наступною відвідав голова ФПБ, йшлося про виробництво молока та його якість. Керівник агрокомпанії Анатолій Кокан зазначив, що тут уміють рахувати гроші. Приміром, ця сучасна ферма на 400 голів худоби обійшлася недорого. Її не зводили з нуля, а реконструювали старий будинок свиноферми, встановивши сучасне устаткування.

Програма відвідування Барановицького району була дуже насиченою. Лі. Козик зазначив, що він не лише побачив, як відбувається збирання врожаю, а й реальну участь профспілок у цій важливій справі. Економічну безпеку держави становлять і великі комплекси, і дрібні ферми. «Козлякевичі-2» у списку виробників молочної продукції аж ніяк не на останньому місці.

Голову ФПБ на всіх об'єктах відвідування особливо цікавили умови праці й побуту сільських трудівників, дотримання законодавства про працю, питання заробітної плати.

МОЛДОВА

ЗНАЙШЛИ СТІЛОЧНИКА

У масових звільненнях поліцейських у квітні ц. р. винна не реформа міністерства внутрішніх справ, а пенсійна реформа. Про це повідомив начальник юридичного управління МВС Молдови Ігор Трофимов, передає агентство Moldnews.

За його словами, головною причиною того, що до 1 квітня цього року велика кількість співробітників правоохоронних органів подали рапорти про відставку, стало внесення змін до закону про пенсії.

Адже, вважає Трофимов, «реформа правоохоронних органів усе ще триває, а пенсійна – уже закінчилася».



ДОВІДКА

3 квітня, уперше в історії Молдови, поліцейські влаштували акцію протесту біля Будинку уряду, повідомивши, що готові масово подати рапорти про звільнення у разі, якщо уряд продовжить реалізацію антисоціальних реформ. Профспілки вимагали від парламенту скасувати їх, але одержали відповідь, що «це неможливо, бо вони прийняті в пакеті й не можуть бути скасовані, тому що це є умовою угоди із МВФ з надання країні фінансової допомоги».

Соціально важливі законопроекти повинні обов'язково виноситись на обговорення громадськості, щоб у публічній дискусії знайти середину, яка дасть змогу зробити закон дієвою частиною реформування економіки держави. На цьому наголошували учасники круглого столу, який був присвячений обговоренню проектів законів України «Про фонд майбутніх поколінь» та «Про запровадження електронної соціальної картки» і відбувся 29 липня 2011 року в клубі Кабінету Міністрів України. У його роботі взяли участь представники влади, громадських організацій, науковці.



“

Я досі не можу зрозуміти, чому, маючи паспорт, інші документи, ми маємо видумувати ще якийсь новий документ для податкової адміністрації. Чи не створюємо ми нову компанію, залучаючи новітні технології, фінанси, людські ресурси під те, що матиме локальний, обмежений характер дії, який з часом може втратити свою доцільність унаслідок запровадження нових ІТ-технологій.

Сергій КОНДРЮК,
заступник Голови ФПУ

ПІЛЬГИ В ГАМАНЦІ?

Відповідні законопроекти підготовлені на виконання Програми економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» і як соціально важливі винесені на обговорення громадськості для того, щоб знайти прийнятні для всіх сторін шляхи вирішення проблеми. Це потребує невідкладного втручання з боку громадських організацій, уряду й ухвалення відповідних рішень, у тому числі законодавчих, на державному рівні.

ДЛЯ БЛАГА НАЩАДКІВ

В основу створення законопроектів «Про фонд майбутніх поколінь» покладене акумулювання ресурсів для фінансування соціальних реформ, зокрема запровадження другого обов'язкового накопичувального рівня системи пенсійного забезпечення та медичного страхування в Україні. Розробники проекту зазначають, що це дасть змогу підвищити рівень життя громадян пенсійного віку, гарантувати їм стабільне фінансове забезпечення та якісне медичне обслуговування через запровадження обов'язкової медичної страховки. Водночас відкривається можливість досить прозорого підконтрольного використання бюджетних коштів та акумулюва-

ти їх на соціальні проекти в майбутньому.

ЗВІДКИ ГРОШІ?

Учасники круглого столу під час обговорення законопроектів «Про фонд майбутніх поколінь» звернули увагу на певну невідповідність назви документа окремим завданням, закладеним у ньому, висловлювали сумніви щодо джерел наповнення фонду. Зокрема, заступник Голови Федерації профспілок України Сергій Кондрюк наголосив на тому, що хоча ідея створення вказаного фонду в цілому позитивна, але запропоновані принципи і механізми утворення фонду майбутніх поколінь у ФПУ викликають багато запитань. «Функціонування цього фонду взагалі викликає невдоволення з боку профспілок, – заявив Сергій Кондрюк. – Сьогодні може і випадково пролунала фраза про тотожність понять «Фонд майбутніх поколінь» і «Стабілізаційний фонд». Саме існування такої думки вже говорить

про те, що ідею фонду закладають не заради майбутніх поколінь, а заради економії певних сум коштів, які будуть використовуватися на інші, не задекларовані цілі. Тобто на компенсацію дефіциту Пенсійного фонду. Тому логічним є запитання, чому фонд майбутніх поколінь має компенсувати розрив, який може виникнути в Пенсійному фонді внаслідок кризи? Чи, скажімо, чому кошти фонду майбутніх поколінь використовуватимуться на якісь інфраструктурні проекти чи компенсацію заробітної плати бюджетників? Це зовсім інші цілі, які не збігаються із задекларованими».

Концепцію законопроектів про фонд майбутніх поколінь загалом підтримала й сторона роботодавців. Разом із тим чимало його норм потребують удосконалення. Про це йдеться у листі керівництва Спільного представницького органу роботодавців до Міністерства фінансів України. Так, прогнозовані додаткові витрати, пов'язані з перенесенням частини єдиного внеску до обов'язкової накопичувальної системи приватних пенсійних рахунків, безумовно, потребують пошуку джерел їх покриття. Обсяги цих додаткових потреб можуть бути сплановані, виходячи з орієнтовної величини внеску до накопичувальної системи (до 7%), а це близько 25 млрд грн лише в перший рік її роботи. Водночас спрогнозувати додаткові витрати,

СОЦКАРТКА: ЩО МАТИМУТЬ УКРАЇНЦІ?

Законопроект передбачає, що соцкартку одержать усі громадяни, які беруть участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування. На ній буде зберігатися інформація про пільги, послуги, виплати та інші гарантії, на які має право громадянин. Електронна соціальна картка буде засвідчувати особу її власника, його соціальні права, а також містити пенсійний, страховий і соціальний додатки. Інформація на картці буде оновлюватися у разі отримання її власником певних пільг або послуг.



пов'язані із запровадженням обов'язкового державного медичного страхування, поки що неможливо.

Великі сумніви у профспілок та бізнесу викликає і реальність наповнення цього фонду за допомогою запропонованих джерел. Вказаний у пояснювальній записці 1 млрд грн, як заявили представники громадських організацій, який може бути спрямований на забезпечення закону через три роки, навряд чи допоможе збалансувати пенсійну систему, яка на той час за обсягом коштів

сягне не менш як 200 млрд гривень.

Крім того, промовці наголошували на тому, що визначення коштів фонду як складової спеціального фонду Державного бюджету не узгоджується з підходами щодо необхідності використання цих коштів поза межами бюджетного процесу.

БЕЗГОТІВКОВА «СОЦІАЛКА»

У законопроекті «Про запровадження електронної соціальної картки»

його розробники – фахівці департаменту фінансів соціальної сфери Міністерства фінансів України мали на меті вдосконалити систему соціальних виплат за рахунок запровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій прозорого механізму надання соціальних пільг і контролю за їх обсягом. Удосконалення системи адресної соціальної допомоги через запровадження електронної картки створить необхідні умови для соціального захисту громадян та подолання бідності.

Під час обговорення законопроектів присутні акцентували увагу на «гострих кутах» документа, оскільки найближчим часом його мають розглянути на засіданні уряду. Так, зауваження переважно стосувалися технічних моментів запровадження електронних соціальних карток, зокрема вартості їх виготовлення, мережі терміналів, доцільності внесення на ці носії певних даних.

Присутні погодились, що обидва законопроекти мають на меті розв'язання соціальних проблем. Зауваження й пропозиції, висловлені в ході дискусії, планують обов'язково ще раз переглянути, а найбільш раціональні врахувати при обговоренні проектів законів в уряді та парламенті, а також при розробленні відповідних нормативно-правових актів.

ТЕТЯНА РУБАН,
«ПВ»

ДІТИ ВІЙНИ ЗМУШЕНІ ВОЮВАТИ

На початку липня політична партія «Діти війни» та ВГО «Допомога дітям війни» виступили із спільною заявою-протестом проти зазіхань на права цієї категорії українських громадян. «Законодавча й виконавча влада в черговий раз вдалася до наступу на конституційні права громадян категорії «діти війни», зменшивши їм соціальні виплати, передбачені відповідним Законом України. Свідченням цього є вже прийняті та підготовлені до ухвалення парламентом низка законів (3491-VI, 7562, 8524), якими передбачено надавати пільги в менших розмірах та ще й у порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів. Громадяни похилого віку, діти війни вкотре переконуються, що ні в парламенті, ні в Україні нікому їх захистити від нахабного свавілля». Різько, але ж не від доброго життя!



КУПИТИ ВСЬ ПЕРЕЧ

тоді можна й необхідно формувати в Україні європейську тривірневу пенсійну систему. Лишається тільки захоплюватися невичерпною фантазією влади, котра доручила проблеми нинішніх і майбутніх пенсіонерів вирішувати п'ятсотмільйонному (в доларовому еквіваленті) адепту розвалу системи соціального захисту і соціальної допомоги».

ТОЙ САМИЙ «ВІЗ», ЩО Й НИНІ ТАМ

А й справді: чи ж то можна ефективно реформувати пенсійну систему, не реформувавши соціальний сектор та економіку? Саме на цьому наголошувала свого часу (2009) заступник міністра соціалістики Олена Гаряча. Звідки взятися тривірневій системі пенсійного забезпечення – з повітря, на яке незабаром теж, мабуть, накладуть податок?

Загалом роки-то плінуть, а віз і нині там. Я порівняла дані 2006 року з нинішнім станом опіки над літніми людьми: зміни є, але не на краще, всі збережені (і не збільшені) послуги подорожчали. Як було в столиці лише два пансіонари загального типу, так і лишилося, хоч планували (тоді) незабаром відкрити ще один. Черги до цих закладів не зменшилися, попри те, що кілька років тому плата за утримання одного пенсіонера в

будинку-інтернаті становила 900-1000 грн на місяць, а нині – близько 4000 грн. Щодо медичного обслуговування, то зрозуміло, що в будинках-інтернатах практикується лише підтримуюча терапія. Хай там як, але чимало самотніх старих, надто тих, хто має невелику пенсію, ладні обміняти її на перебування в такому будинку-інтернаті. Не для радості, на жаль, – для того, аби не померти на самоті.

ЖИТИ НЕ МОЖНА ПОМЕРТИ

Ось воно! Слово сказане: для нас вочевидь є згубною тотальною байдужістю одне до одного, всіх до всіх і керівної верхівки вкупі з мільйонерами та мільярдами – до українських громадян. І нехай М. Азаров запевняє, що в нас у країні «всё путём», соціологи й експерти підраховали, що кожна третя родина не має грошей на їжу та одяг, що інфляція насправді становить не менше 40%, що порівняно з 1994 роком у громадян України стало значно менше сподівань на краще: за 20 років незалежності кількості її прихильників зменшилася вдвічі (опитування проводив Інститут соціології НАН України).

До подібних висновків спонукає і, так би мовити, індуктивний метод дослідження теми старих людей в Україні. Маю на увазі зовсім просту річ: моя добра знайома за завданням

ЗАКОРДОН НАМ ДОПОМОЖЕ!

До речі, про, так би мовити, шлейф Великої Вітчизняної. Два роки тому мені випало взяти участь у заходах німецького фонду EVZ («Пам'ять, відповідальність і майбутнє»), який очолює д-р Мартін Зальм. У Німеччині пам'ятають, що в Україні, Білорусі та Росії ще живуть чимало літніх людей, які саме пережили страхоту Другої світової війни та потребують психологічної й матеріальної допомоги. Тож фонд створює власні проекти і підтримує схожі у різних країнах. На програми, що здійснюються на теренах трьох названих колишніх радянських республік, фонд М. Зальма виділяє щороку понад 1 млн євро. Звертає на себе увагу, що це не програма «підгодовування» чи «облаштування життя» стареньких, хоча армія німецьких (і українських) волонтерів охоче допомагає багатьом із них у побуті. Це, передусім, намір вивести цих людей (які ще більш-менш здорові) на авансцену суспільного життя, добитися шанси й поваги до них, щирої уваги молодіших громадян. Бажання замінити байдужість на милосердя. До слова, український партнер фонду EVZ – Всеукраїнська благодійна організація «Турбота про літніх в Україні». Однак і тут «дежавю»: ВО «Турбота про літніх в Україні» створено з ініціативи ВООЗ, а також за моральної, методичної й практичної підтримки благодійної організації Age Concern England (Великобританія). Як сказала мені керівник цієї ВО Галина Полякова: від рідної держави за 10 років існування не отримали ні копійки грошей і ні «ещилинга» уваги. Отже, переможені – багаті й благополучні – простягли руку переможцям, котрі мало того, що не в змозі збудувати соціально справедливую державу, а ще й байдужі до старих, які колись жертвували життям задля рідної землі.

своєї організації відвідала кілька десятків ветеранів кийського підприємства, запитуючи, чого вони потребують, чим можна допомогти в разі необхідності. Так от, дехто поскаржився, що втдавав шкідливому підприємству понад 40 років, а пенсію одержує жебрацьку, трохи більше 1000 гривень; інші попросили привезти їм капці і децю з одягу, бо не мають можли-

вості це купити, і нарешті треті відмовилися від усіх пропозиційного блага, сказавши, що хочуть... померти. І чимшивидше.

Не додасть щастя, зокрема стареньким киянам, і нова, активно нав'язувана громадянам, стратегія розвитку столиці до 2025 року. Адже за її приписами спілкуватимуться з батьками міста з усіх питань треба буде через електронні носії, мало-

доступні старим. Утім, багато хто з них до того часу таки помре.

КОЛИ «НЕ ДРУЖАТЬ» ОЧІ Й ВУХА

Переходимо до скромних висновків, вимусивши розділивши цю підтему на дві частини: «в чому мене переконують» і «що я бачу». Існують певні державні програми соціального захисту, але вони або не працюють, або працюють неефективно, розбиваючись згори донизу об байдужий чи хижачий «плодський фактор» (пам'ятаєте геніального О. Грибоєдова: «Подписано – и с плеч долой!»?); з точки зору активізації громадянського суспільства таки існує волонтерський рух, проте мимоволі залишається хіба що точковими тимурівськими акціями. На тлі триумфального шестого до двадцятиріччя незалежності держави, до Євро-2012, відчайдушної боротьби В. Ющенка за героїзацію Бандери й Шухевича, пивних та подібних фестивалів – незабезпечені і, головне, нецікаві суспільству сільські та міські старі люди, радості яких звелися до можливості купити батон чи капці. Якби ще цивілізаційні рейтингти могли допомогти нам повернути обличчя, адже ми колись пишались своїми дизадатними двокожителями? Літню людину тримають на цьому світі



Старшаючи, людина виходить із життя, суспільство припиняє цікавитися нею й сприймає як незручність або тягар. Повага й потреба має як незручність довголіття.

Анатолій
Бруснікін
(«Герой іншого часу»)

затребуваність і повага. Проте ні того, ні іншого наші старі не мають. Та це й не потрібно, якщо вдуматися в декларації міністра соціалістики С. Тігіпка та йже з ним, бо ж пенсіонери лише заважають нашому поступу! І все ж, кому дано ще жити, поки живе. Так би мовити, всупереч державній турботі. А тому хотілося б запропонувати шановному Сергієві Леонідовичу місяць пожити винятково на мінімальну зарплату, місяць – на прожитковий мінімум і ще місяць – на мінімальну пенсію. І щоб хтось при цьому постійно нагадував йому про покращення життя вже сьогодні.



БЕЗ ПОВАГИ



ЛІТНІ ЛЮДИ: Ж



ТЕТЯНА МОРГУН,
«ПВ»

СТАРИ – НЕЗРУЧНІСТЬ І ТЯГАР?

Адже що більше я «входила» в матеріал, то більше дивувалася тій прірві, що утворилася поступово із щільної розбіжностей між деклараціями та реальною турботою про літніх. Почасті «засадне положення» з приводу ставлення до старих сформувався в мене, починаючи з доволі давнього виступу соціолога й демографа Елли Лібанової, тоді ще, здається, радника з економічних питань президента Л. Кучми. А оскільки основні тези далі часто варіювалися чи повторювалися в її виступах, то їх неважко було перевести на загальнорозумілу мову: старих людей надто багато, і вони реально заважають подальшому поступу молоді незалежної держави. Саме вона постійно нагадувала, що два працівники утримують одного пенсіонера... півтора працівника... один...

Правду кажучи, ця тема така сумна, що найбільше хочеться підключити гульор: старим усюди в нас шана, як співаляся у відомій пісні. Та така шана й повага і такі преференції, що незабаром їм буде дозволено геть усе, включно з переходом вулиці на червоне світло.

Цей висновок радо підхопив міністр соціальної політики Сергій Тігішко, розказуючи народу про речі, які йому самому взагалі незрозумілі, – так круто відірвався від нуртучого або мовчазного, проте однаково десь «унизу», демосу, котрим пощастило керувати.

Погляньмо на офіційно-декларативний бік справи. Начебто все не так уже й погано. У ВР є Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів (який нині опікується пенсіями українців за кордоном); є Міністерство соціальної політики; в країні діють, як сказала мені директор департаменту по роботі з ветеранами та інвалідами відповідної Держслужби України (структура Міністрації і соціалістики) Світлана Устименко, 325 будинків-інтернатів (що правда, з них 152 – психоневрологічні); існує 743 територіальні центри соціального обслуговування з надання побутових послуг літнім людям, які потребують сторонньої допомоги. І винайняти соціального працівника не так уже й важко: слід звернутися до районного управління праці і соціального захис-

ту населення. Мінімальні пенсії підвищують, і незабаром вони становитимуть трохи більше 1000 гривень.

Окрема тема – благодійництво, що зрідка трапляється. Приміром, є, дякувати Богу, такі підприємства й організації, для керівництва яких соціальна відповідальність – не порожній звук: вони такі опікуються ветеранами. Правда, лише своїми. Є, скажімо, й Благодійна організація пенсіонерів та інвалідів, яка потурбувалася про незрячих і наполягла на тому, аби Почаївська ікона Божої матері, виконана шрифтом Брайля, прибула до Києва. Якось виживає зі своїми шляхетними намірами Всеукраїнська громадська організація «Турбота про літніх». Чому «якось», розповім трохи згодом.

З ГОЛОСУ НАРОДУ

...Не можу забути слова Сергія Кара-Мураї: «Треба казати саме про зміни в їхній дотичній, натурній формі». Більшість живе, звісно, не на Місяці і, мабуть, не серед генерації власників та апологетів

надприбутків, тож як «натурна форма» сама нас знаходить.

Тому уявімо такий собі заочний круглий стіл і питання «Турбота про літніх в Україні».

Богдана Костюк: «Прірва між дуже багатою меншістю українців та бідною, або близькою до межі бідності, абсолютною більшістю громадян України зростає. Оприлюднені нещодавно експертами ООН дані щодо рівня бідності в Україні мали б змусити піти у відставку Кабінет Міністрів у повному складі, а зараз – і Верховну Раду з Президентом. Тому що не виконані жодні обіцянки, яку дали народові щодо покращення життя, соціального захисту тощо. Точніше, якщо казати відверто, то деякі з обіцянок виконані – ті, які влада давала своїм спонсорам-олігархам. Пробачили їм енергетичні борги, повернули ПДВ, лібералізували окремі фінансові операції. Тож за минулий рік статки того ж Р. Ахметова зросли чи не вдвічі, натомість кількість бідних українців сягнула 80 відсотків населення (за даними ООН)». (Ст. Бідні українці в країні багатіїв. 27.07.2011).

Григорій Куріненко, пенсіонер, ветеран праці, постійний читач газети «Свобода»: «Надто важко живеться нині пенсіонерам, людям похилого віку. Ніхто на нас не звертає уваги, нікому ми, старі, не потрібні. Усе своє життя відпрацювали, не шкоду-

ючи ні сил, ні здоров'я, а тепер покійно доживаємо, мабуть, вважаючи його нормою.

А влада наша посилено шукає гроші, але, на жаль, не у власних мільйонних кишнях. Підвищуються тарифи на житлово-комунальні послуги, зростають ціни на газ, електроенергію, на найнеобхідніші продукти харчування, ліки. Саме таким чином нинішня влада викачує гроші у неплатоспроможного населення.

За даними статистики, щогодини в Україні помирають 86 людей, а народжуються тільки 52. За словами уповноваженої у справах людини Ніни Карпачової, нині кожен п'ятий українець перебуває на зарплатках за кордоном, тобто 20% економічно активного населення. Сергій Тігішко налічив 13 млн 766 тис. пенсіонерів. І зробив, на мою думку, надто безбожний

і нелюдський висновок: кожний нині працюючий українець утримує одного пенсіонера, а про себе забув сказати: хто його утримує з його мільйонними статками?».

Олег Соскін, президент Інституту трансформації суспільства, ForUm: «Правлячий олігархат, ухваливши закон про так звану пенсійну реформу, зробив ще один крок до узурпування влади. Це геноцид стосовно українського народу. Брутально порушено статті 3 і 5 Основного Закону, котрі є базовими в Конституції України».

Володимир Снівачук, кандидат економічних наук із м. Хмельницького: «Що, єдиним джерелом наповнення Пенсійного фонду є лише відрахування зі злиднених зарплат пересічних українців? Чи, може, акумульовані в Пенсійному фонді кошти не інвестуються в бізнесові проекти? І куди зникають величезні надприбутки від експлуатації народного (за Конституцією) надбання – землі, надр, корисних копалин, лісових, водних, інших природних ресурсів? Не слід забувати, що ринок «слабким і убогим залишає одну свободу – свободу вмерти з голоду». Тож за наявності майже 7 мільйонів безробітних українців не пенсійний вік має підвищуватися, а робочі місяці створюватися і заробітна плата зростати до 48-54% ВВП (як у такій бажаний для високого українського політикуму Європі). Лише

Із **52%** до 39% зменшиться кількість українців,

які сподіваються на поступове поліпшення життя; частка тих, хто очікує погіршення, збільшилася з 20 до 28%.



ІЗ ПЕРШИХ УСТ

“

Верес інкримінує мені те, що я, мовляв, роботодавець, тож і не маю права очолювати Київську міськраду профспілок. А роботодавець – бо я є одним із засновників маленького підприємства, що здає в оренду приміщення. Отже, я був змушений доводити, що не є членом виконавчої дирекції, зарплати там не одержую, лише невеликі дивіденди після завершення року. Ми подали до райсуду роз'яснення з цього приводу, пославшись на певні приписи Адміністративного суду, Господарського кодексу: адже не маю найманих працівників і фактично є роботодавцем лише для нашого апарату.

Микола Верес подав до суду сфальшовані документи і, задовольняючи його позов, суд, на жаль, не взяв до уваги наші аргументи. Причому вагомі. Зрештою, як громадянин України маю право бути обраним, хоч мої опоненти ставлять це під сумнів, утискаючи в такий спосіб мої громадянські права та ігноруючи Конституцію. Інша річ, скажімо, – як працюватиму надалі.

Мене обрали абсолютною більшістю голосів. Делегати конференції підтверджують, що все відбувалося демократично, прозоро, відкрито. Без жодних фальшувань.

Сьогодні М. Верес й його команда висують проти мене сміховорні обвинувачення, і я розумію, що за цим стоїть зовсім інший інтерес. Гадаю, пов'язаний із майном. Комусь дуже не хочеться, щоб почалися якісь зміни. Адже нині ми ревізуємо всі боргові оренди, піднімаємо орендні ставки, примушуємо людей працювати цивілізовано, як це прийнято у всьому світі.

Сьогодні на президії стало зрозуміло, що галузеві профспілки Києва одностайно обурені ситуацією, що склалася, переконані, що переобрання голови Київської міськпрофради було чесним і прозорим. Не порушували питання навіть про скликання Ради, не те що конференції! Однак справу не завершено, ми подали протест до Апеляційного суду, засідання якого має відбутися 17 серпня. Сподіваємося на справедливе й остаточне рішення.

ВАЛЕНТИН МЕЛЬНИК,
ГОЛОВА КИЇВСЬКОЇ
МІСЬК-
ПРОФРАДИ



У КИЇВСЬКІЙ МІСЬКПРОФРАДІ

Я НЕ
ЗДАМСЯ
БЕЗ БОЮ!

Рефрен цієї популярної пісні гурту «Океан Ельзи» давно став афоризмом. Навіть більше – просто-таки слоганом нашого часу, оскільки, як бачимо, тут і там ті, хто мають рацію, і ті, хто її не має, не збираються «за просто так» здаватися, а отже, вдаються до нападу.

БУРЯ
У ВЕРХОВІТТІ

Саме так вчинили і повалений на Х Київській міській міжспілковій конференції профспілок (17 грудня 2010 року) тепер уже колишній голова міськпрофради Микола Верес. Нагадаємо, що за результатами таємного голосування на згаданій конференції переважною більшістю голосів (77, тобто більше половини присутніх) головою міськпрофради було обрано Валентина Мельника. За М. Вереса віддали голоси 43 делегати. Такий результат його, звісно, не влаштував, тож він зі своєю командою невідкладно – того ж дня – вдався до судових позовів стосовно визнання недійсною та скасування постанови Х міської міжспілкової конференції профспілок.

Певні «цікавинки» розпочалися й у Шевченківському районному суді м. Києва, куди надійшли позови. Так, приміром, райсуд шоразу за головування різних суддів то закриває провадження у справах за грудневою й лютневою (23.02.2011) згаданими позовними заявами М. Вереса і його колишнього заступника С. Турчака, а також за позовом М. Вереса від 16.03.2011 про визнання незаконним звільнення з посади, то починає провадження. Важко сказати, чому колеги-юристи в одному й тому самому суді не змогли домовитися між собою, однак на засіданні 29 червня за головування судді Т. Васильєвої постанову конференції таки визнали незаконною (!).

НІ МЕТА,
НІ ЗАСОБИ...

Реакція відповідача була такою: 6 липня міськпрофрада направила до Апеляційного суду м. Києва апеляційну скаргу на згадане рішення Шевченківського райсуду. А от ейфорія й неправедний гнів позивача вилилися у три спроби (у перших числах серпня) рейдерського захоплення приміщення Київпрофради, фактичне захоплення третього поверху та кабінетів голови міськпрофради та його заступника.

В офіційному повідомленні сказано, що група захоплення, до якої входило близько двох десятків осіб спортивної статтури (за договором про охорону фізичної особи це працівники ТОВ «Українське охоронне агентство «Преміум»), просто зламала замки на вхідних дверях, грудьми прокладаючи колишньому господареві, Миколі Вересу, шлях до улюбленого й втраченого ним робочого

“

Ми категорично проти втручання суду в діяльність профспілок. Останніми подіями – обурені. Наші опоненти компрометують профспілковий рух.

Володимир Рижих,
заступник
голови Київської
міськпрофради

ПРОФСПІЛКОВЕ МАЙНО:
УВАГА, КОНТРОЛЬ, ОБЛІК

11 серпня ц. р. серед багатьох питань порядку денного на засіданні президії Київської міськпрофради, зокрема, й аналізували стан та шляхи оптимізації майна київських профспілок. Ішлося про необхідність реконструкції Льодового палацу дитячо-юнацького навчально-спортивного центру профспілок «Авангард», залагодження ситуації, що склалася навколо дитячо-юнацької навчально-спортивної бази «Зеніт», затвердження Типового договору на закріплення майна, яке перебуває у власності Об'єднання профспілок, організації профспілок у м. Києві «Київська міська рада профспілок», на праві оперативного управління.

У зв'язку із закінченням випробувального терміну на посаді виконуючого обов'язки директора підприємства «Господарське управління Київської міської ради профспілок» та з огляду на задовільну діяльність упродовж цього терміну Олександра Петрова призначено директором підприємства.

місця. Звісно, сам М. Верес був присутній на акції, сподіваючись на її успіх. Унаслідок дій нальотчиків було пошкоджено майно профспілок: зламано двері, викручено замки, знищено протипожежне обладнання, яким і був забарикадований вхід на поверх.

Деякі працівники міськпрофради змушені були кілька годин просидіти за зачиненими дверима. Внаслідок цього одній людині зробили поріз, проте рейдери не допускали до постраждалих лікарів «швидкої допомоги».

Лише через три з половиною години працівникам міліції вдалося розблокувати барикади й потрапити до приміщення. У кожного з нападників вони взяли письмове пояснення. На запитання, як і з якою метою вони тут опинилися, почули, що прийшли, мовляв, влаштуватися на роботу.

КРАПКУ ЩЕ НЕ
ПОСТАВЛЕНО

У міськпрофраді взагалі здивовані, що позови М. Вереса і його поплічників суд узяв до провадження. Адже існують офіційні документи Конституційного і Верховного судів України, де роз'яснюється, що суди не мають розглядати спори, які належать виключно до компетенції профспілок, у тому числі – до їх внутрішньорганізаційної діяльності. Згідно зі ст. 14 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» профспілки діють відповідно до законодавства та своїх статутів. А цей випадок – саме той, внутрішньорганізаційний і сутолюний ст. 27 і 30 Статуту міськпрофради.

Одним словом, М. Верес зробив для своїх колишніх колег «усе, що міг», відібравши в них

масу часу (і паперу) на нескінченне листування з правоохоронними інстанціями. Відтак цілком зрозуміло, що колишнього голову міської ради профспілок, принаймні у цій ситуації, менш за все непокоять долі найманих працівників столиці та непрості завдання голів галузевих міськкомів.

11 серпня на засіданні президії Об'єднання профспілок, організації профспілок у м. Києві «Київська міська рада профспілок» першим питанням порядку денного було найбільш актуальне: дії міськпрофради у зв'язку з рішенням Шевченківського районного суду м. Києва про визнання незаконною постанови Х міської конференції профспілок. В одностайно проголошували ухвалі, зокрема, сказано: «Підтвердити повноваження Мельника В. П. як голови міськпрофради, обраного переважною більшістю делегатів Х Київської міської міжспілкової конференції профспілок 17.12.2010, відповідно до вимог Статуту міськпрофради. Вважати за неможливе поновлення на роботі Вереса М. Ю., якого звільнено на підставі рішення цієї конференції відповідно до ст. 52 Статуту міськпрофради та у зв'язку із закінченням терміну його повноважень як голови міськпрофради».

Президія також вважає, що правоохоронні структури та влада міста зобов'язані надалі захистити керівництво міських профспілок «від рейдерських та хуліганських дій із боку команди колишнього голови міськпрофради».

ТЕТЯНА МОРГУН, «ПВ»

КАРТКА КИЯНИНА «ВИСТРІЛИТЬ» ІЗ 1 ЖОВТНЯ

Соціальна картка киянина, яку міська влада планує запровадити з нового року, буде введена з 1 жовтня. Принаймні так обіцяють у столичній адміністрації. Чинники не приховують, що планують за допомогою картки відстежувати, скільки можна зекономити на людях, що користуються пільгами.

ЩО ЦЕ ІЗ ЧИМ ЙОГО ІДАТЬ?

У КМДА стверджують: соціальна картка не лише дасть змогу встановити реальну кількість пільговиків, а й поліпшити надання соціальних послуг. За словами столичних чиновників, із 80 000 киян, які мають право на безплатний проїзд, реально ним користуються лише 20 тисяч. При цьому транспортні підприємства свої «пільгові» кошти все одно одержують. Отже, встановлення справної кількості тих, хто користується своїм правом їздити безплатно в муніципальному транспорті, дасть можливість удвічі скоротити бюджетні витрати.

Поки що така картка діятиме лише як проїзний квиток у метро. Як зазначив заступник голови КМДА Руслан Крамаренко, її буде введено для обліку пільгових категорій киян, які мають право на безплатний проїзд у метрополітені.

«Проїзний квиток коштує 80-100 грн, а ми будемо класти на цю картку 120 грн і відстежуватимемо, скільки грошей витрачається на проїзд. Якщо пільговик не захоче використовувати ці гроші на проїзд, він незабаром зможе їх витратити на придбання ліків чи продуктів у соціальних магазинах», – заявив пан Крамаренко.

Хто має право на отримання такої картки? Відомо, що пенсіонери (а їх у столиці 800 000) і так мають право на безкоштовний проїзд у транспорті. Це їм гарантує держбюджет. А от соціальну картку отримуватимуть лише ті категорії громадян, які мають право на спеціальні, додаткові пільги з місцевого бюджету. Це пенсіонери, на яких не поширюється загальнодержавна пільга на проїзд у комунально-

му транспорті, інваліди, особи, які не мають права на пенсію, багатодітні сім'ї, які виховують трое і більше неповнолітніх дітей, непрацюючі особи, які доглядають за дітьми-інвалідами, малозабезпечені, що проживають разом із інвалідом I чи II групи внаслідок психічного розладу, який за висновком лікарської комісії медичного закладу потребує стороннього догляду.

Експеримент із запровадження проекту «Соціальна картка киянина» діятиме з 1 жовтня до кінця 2011 року. Вже з 1 січня наступ-

КАРТКА ЧИ МОНЕТИЗАЦІЯ?

Соціальна картка киянина – це не перший експеримент, до якого вдаються урядовці. Так, на початку року було вирішено замінити пільги грошовою компенсацією. Іншими словами, пільги для пенсіонерів, інвалідів, ветеранів або чорнобильців скасують, але компенсуватимуть їм право на безплатний проїзд у транспорті грошима. Щоправда, експеримент не має успіху: адже ідея монетизації пільг провалилася у Росії.

ного року передбачається її запровадження для всіх киян. Окрім того, у планах міських чиновників – доповнити картку 16 окремими додатками, серед яких, зокрема, комунальний (пільги на оплату комунальних послуг), медичний (упровадження знижок на придбання ліків в аптеках), транспортний (проїзд у метрополітені, автобусі, троллейбусі, трамваї) та ін.

Із 80 000 тис. киян, які мають право на безплатний проїзд, реально ним користуються лише 20 тисяч.



ЯК ОДЕРЖАТИ І КОРИСТУВАТИСЯ?

Що потрібно для того, аби стати власником «дивокартки»? Слід подати заяву до районного управління соціального захисту й зібрати відповідні документи. Їх вичерпний перелік, як обіцяє пан Крамаренко,

киянин-пільговик зможе отримати свою картку впродовж тижня.

Як стверджують розробники картки, її можна буде використовувати як у метро, так і, приміром, у аптеці чи магазині. Клієнт просто вставляє картку до терміналу, вводив свій пін-код, а продавець тим часом бачить на екрані монітора фото власника. Спеціальний торговий модуль виховує розмір знижки, що відображається на екрані.

Далі – справа техніки. Якщо покупець надає перевагу безготівковому розрахунку, то інформація про фінансову трансакцію надходить до банку і той списує відповідні кошти з рахунка. Якщо ж людина платить готівкою, власник картки сам сплачує вартість товару чи послуги. А соціальна частина, яку КМДА має відшкодувати підприємству, направляється в модуль Київської адміністрації.

Але киянин, що користується пільгами, мусить знати, що якщо він витратить суму на своїй картці на аптеку чи соціальний магазин, то вже транспортом скористатися не зможе. Інакше. Руслан Крамаренко нагадав досвід російської Ярославської області, коли люди, одержавши пільги на послуги ЖКГ грошима, благополучно витратили їх на харчування, а комірне так і не заплатили.

ЕКСПЕРИМЕНТ МОЖЕ НЕ ВДАТИСЯ

Як і будь-яке починання, введення соціальної

картки киянина викликає чимало запитань. Йдеться, насамперед, про транспортні пільговиків. Але ж магнітні турнікети, які відстежують пільгових пасажирів, існують лише в метро й на лінії швидкісного трамвая. Як бути з автобусами, троллейбусами, звичайними трамваями та маршрутними? Адже зрозуміло, що обіцянка киянської влади обладнати всі зупинки міського транспорту турнікетами, а маршрутними чіпами швидко в життя не втіляться.

Викликає подив (якщо не недовіру) і надмірний оптимізм киянських чиновників. За словами Руслана Крамаренка, соціальна картка киянина нічого не коштуватиме бюджету столиці. Мовляв, буде проведено інвестиційний конкурс, у результаті якого всі витрати на себе візьмуть примарні інвестори.

Крім того, деякі фахівці побоюються, що картка киянина поділить столичних жителів на два сорти – вищий і нижчий. Мовляв, корінні жителі столиці отримуватимуть пільги, а вихідці з інших регіонів, які працюють у Києві й платять податки, не матимуть на це права. Приміром, у Москві, де картка москвича діє іще з 2001 року, вона вважається такою собі ознакою приналежності до столиці. Адже надається виключно тим, хто має постійну реєстрацію у Москві.

З московського досвіду відомо також, що для реалізації деяких пільг доводиться разом із картою возити із собою купу доку-

“ Кієв вивчає досвід багатьох країн, де запроваджено електронну соціальну картку, і обирає власний шлях запровадження проекту «Картка киянина» з урахуванням як позитивного, так і негативного досвіду. Ми знаємо, що аналогічні картки працюють у Казахстані, Російській Федерації (як у деяких регіонах, так і в Москві). Реалізація цього проекту дасть можливість підвищити якість надання соціальних послуг, оптимізувати витрати й централізувати контроль над ціловим використанням бюджетних коштів.

РУСЛАН КРАМАРЕНКО,
ЗАСТУПНИК
ГОЛОВИ
КМДА



ментів – пенсійне посвідчення, довідку про те, що пільгу не монетизували, тощо.

Нарешті, ще один аргумент, який викликає занепокоєння: на соціальній картці киянина буде забагато особистої інформації (крім ПІБ та інших реквізитів, вона міститиме також групу крові, схильність до алергії чи інші хвороби). Отже, залишається ймовірність зчитування цих даних із корисливою метою.

Але міські чиновники сповнені оптимізмом: бюджетові картки нічого не коштуватимуть, дадуть змогу скоротити кількість пільговиків і визначити, хто реально користується пільгами та якими. Що ж, до початку експерименту залишилося не так багато часу. Поживемо – побачимо.

РАЙСА ЧИРВА,
«ПВ»



ВАША ЧАСТИНА

ЗЕМЛЯ
БІЛЯ БУДИНКУ

Я придбала будинок, біля якого є земельна ділянка. Чи переходить право власності на земельну ділянку, яка зайнята житловим будинком і необхідна для його обслуговування?

Людмила ТАРАНЕНКО,
м. Дніпропетровськ



про відчуження житлового будинку, будівлі чи споруди розмір земельної ділянки не визначено, то до набувача переходить право власності на ту частину земельної ділянки, яка зайнята житловим будинком, будівлею чи спорудою, та на частину земельної ділянки, яка є необхідною для їх обслуговування.

Згідно зі статтею 377 Цивільного кодексу України до особи, яка придбала житловий будинок, будівлю чи споруду, переходить право власності на земельну ділянку, на якій вони розміщені, без зміни її цільового призначення у розмірах, встановлених договором. Якщо у договорі

розміщено, без зміни її цільового призначення у розмірах, встановлених договором. Якщо у договорі

ЯКУ ЗАКОНИТИ?

БУДУЄМО
ЖИТЛО

Я маю намір звести будинок. Куди необхідно звернутися по дозвіл на будівництво?

Олег ЛИСЕНКО,
м. Вінниця

Відповідно до Закону України «Про планування і забудову територій України» від 20.04.2000 № 1699 громадяни, які мають намір здійснити будівництво, зобов'язані звернутися до виконавчого органу ради за відповідним дозволом. Із його отриманням особа дістає право одержати вихідні дані на проектування, виконати проектно-вишукувальні роботи й, власне, будівельні роботи. При цьому дозвіл на будівництво надається на підставі комплексного висновку відповідності запропонованого будівництва державним будівельним нормам і місцевим правилам забудови. Дозвіл на будівництво не дає право починати виконувати будівельні роботи, слід одержати також дозвіл

місцевої інспекції державного архітектурно-будівельного контролю. Відповідно до наказу Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України від 05.12.2000 № 273 «Про затвердження Положення про порядок надання дозволу на виконання будівельних робіт без дозволу вищезазначеної інспекції, а також робіт, не зазначених у дозволі, вважається самовільним і тягне за собою відповідальність. Щоб отримати дозвіл на зведення будинку, Вам необхідно звернутися у виконавчий орган ради чи до районної інспекції державного архітектурно-будівельного контролю.

КВАДРАТНІ МЕТРИ



Що розуміють під поняттям «гуртожиток сімейного типу»? Обленерго відмовляється надавати пільги, поки ми не підтвердимо, що мешкаємо саме у гуртожитку сімейного типу. Як їм це довести та які документи це роз'яснюють?

Олександр
МОЙСВЕНКО,
Івано-Франківська обл.



СТАТУС «СІМЕЙНОГО»

Про статус гуртожитку має бути записано в рішенні органу місцевого самоврядування.

Постановою Кабінету Міністрів України від 30.05.2007 № 783 затверджено Типове положення про соціальний гуртожиток для осіб, які потребують соціального захисту. Тож у документі визначено, що за призначенням гуртожитки можуть бути двох видів:

для проживання одиночних осіб (житлові приміщення використовуються кількома особами, які не перебувають у сімейних стосунках);

для проживання сімей (житлові приміщення перебувають у відокремленому користуванні сім'ї).

Відповідно до встановлених норм, порядків і правил з утримання житлових будинків і прибудинкових територій експлуатацію та утримання гуртожитку за-

безпечує наймодавець – орган місцевого самоврядування або уповноважена ним особа.

Комплектування гуртожитків обладнанням та інвентарем здійснюється за встановленими органом місцевого самоврядування нормами.

Наймодавець зобов'язаний:

забезпечувати відповідно до умов договору надання особам, які проживають у гуртожитку, житлово-комунальних послуг належної якості;

здійснювати згідно із законодавством та умовами договору технічне обслуговування будинку, в якому розташований гуртожиток, проводити його поточний і капітальний ремонт.

На час проведення капітального ремонту будинку, в якому розташований гуртожиток, особам, які в ньому проживають, надаються за рішенням органу місцевого самоврядування інші жит-

лові приміщення, а після його завершення мешканці повертаються у приміщення, яке вони займали раніше.

Поточний ремонт житлових приміщень, що перебувають у відокремленому користуванні осіб, які в них проживають, та інвентарю проводиться такими особами власноруч або за їхньої рахунок.

У разі ненадання або надання не в повному обсязі, або неналежної якості житлово-комунальних послуг особи, які проживають у гуртожитку, мають право на зменшення розміру плати згідно з укладеними договорами, а також на відшкодування відповідно до законодавства збитків, завданих їхньому майну, життю чи здоров'ю.

Склад адміністрації гуртожитку формується та затверджується органом місцевого самоврядування.

Адміністрація зобов'язана забезпечити:

вселення осіб, яким надано житлове приміщення;

ведення обліку та реєстрації осіб, які проживають у гуртожитку;

надання у користування особам, які проживають у гуртожитку, необхідного інвентарю, своєчасну (не менш як один раз на 10 днів) зміну, прання постільної білизни;

підтримання чистоти у приміщеннях гуртожитку і на прилеглої до нього території, схоронність обладнання та інвентарю, дотримання санітарних правил, правил внутрішнього розпорядку, пожежної безпеки.

Адміністрація зобов'язана своєчасно подавати органу місцевого самоврядування або уповноваженій ним особі пропозиції щодо поліпшення житлово-побутових умов мешканців гуртожитку та збереження їхнього майна (крім грошей та цінностей) у житлових приміщеннях.

ПІДСТАВ НЕМАЄ

КОЛИ ГУРТОЖИТОК – ПРИВАТНА ВЛАСНІСТЬ



Чи можна я з чоловіком підставити приватизувати кімнату в гуртожитку, який входить до статутного фонду заводу й перебуває у його приватній власності? Адже ми з 1993 року мешкаємо у цьому гуртожитку і не маємо іншого житла.

Наталія ГОНЧАРЕНКО,
м. Кременчук

Приватизувати можна державну або комунальну власність, а гуртожиток – приватний, тож Вам не вдасться приватизувати кімнату.

На жаль, відомо багато випадків, коли підприємства незаконно вносили гуртожитки до свого статутного фонду. Адже вони мали перейти у комунальну власність, тому маєте право звернутися із заявою в прокуратуру про незаконність перебування гуртожитку на балансі підприємства та із заявою у місцеву раду про прийняття його у комунальну власність. Фактично після прийняття гуртожитку в комунальну власність Ви матимете право на приватизацію.





ПОХІД ДО ЧАБАНІВ

Щороку, як і більшість українців, я звикла проводити свою літню відпустку, ніжачись на тепленькому пісочку під лагідним сонечком поблизу моря – в теплих краях. Та цьогоріч вирішила змінити пасивний відпочинок на активний, тож вирушила в Карпати. Друзі насміхаються й досі, мовляв, на лижах хоч покаталася? Чомусь уже традиційною стала думка, що літній відпочинок – море, а от взимку – гори, лижі... Побувавши там, запевняю – краще гір можуть бути тільки гори, до того ж у будь-яку пору року! Про неймовірну красу гірської природи, стрімкі ріки, захоплюючі водоспади, чудові походи та екскурсії спробую розповісти в цьому та наступних матеріалах. Отже, перший день у Карпатах – похід на полонину до чабанів.

Напевно, кожна дитина знає, що сир виготовляється на заводі, а придбати його можна в магазині. Однак наша група, вийшовши з автобуса, вирушила не звичними вулицями міста в пошуках улюбленого продукту, а стежками, лісами й полонинами, аби дізнатися, як і де роблять сир у Карпатах.

смереки та ялини, аби потім висадити їх та омолодити могутній, величний ліс. Також уперше в житті я дізналася, що новорічна ялинка, яка щороку милує наше око святковим убранням, – це зовсім не ялинка, а здебільшого смерека чи сосна! Сама ж ялинка – рідкість навіть у карпатських лісах, де її лише близько 4-5%, а от смерека займає понад 80% усього лісу. До того ж голочки ялини зовсім не колючі, а незвичної заокругленої форми.

Вдихаючи чисте повітря, милуючись надзвичайною красою Верховинської долини і Карпатських хребтів, ми за кілька годин дійшли до невеличкого двору, що потопав у зелені. Це і було поселення пастухів. На перший погляд звичайний будино-



Карпатські гори – найкращі у світі!



Похід до чабанів – це подорож на полонину, де гуцули випасають худобу, тож ми задалегідь знали, що нас очікує екскурс у процес приготування різних видів сиру, а також його дегустація. Щороку в квітні вони виходять із худобою високо в гори на широкі полонини, де залишаються аж до початку вересня. Там вони доглядають худобу: випасають, дояють... Частину отриманого свіжого молока передають господарям, із решти роблять сир, бринзу, будз, вурду. Попрацювавши ціле літо в горах, чабани повертаються додому...

Наш похід можна назвати походом у гості. Саме так, адже гуцули – це незвичайний народ, вони неймовірно доброзичливі та завжди раді гостям. Однак шлях до них, як виявилось, був не з простих, у пригороді стали навіть гумові чоботи і дощовики. Сама карпатська природа своєю красою та неймовірно зеленими фарбами неначе сповіщала нас про часті дощі, а погода там і дійсно змінюється кілька разів на день.

Дорогою ми бачили, як вирощують малесенькі



Давня карпатська технологія виготовлення сиру актуальна і сьогодні. Такого екологічно чистого, корисного і смачного сиру в супермаркеті не купиш!

чок, хлів, за двором – кілька голів худоби, решта десь пасеться в лісах... Однак, лише опинившись у самій середині процесу розумієш, що виготовлення сиру – то нелегка справа. У невеличких кімнатах ми не побачили спеціального обладнання – тут все просто: дерев'яні діжі, відра, чани... А головна краса – це, звичайно ж, майже готовий сир, який дозріває високо під стріхою.

Звісно, секрети виготовлення карпатського сиру нам так і не відкрили – чабани просто жартували, мовляв, сир смачний, бо молоко в нас особливе! Тож, покуштувавши карпатського сиру й поспілкувавшись з гуцулами, ми вирушили до автобуса. І на наш подив він був зовсім недалеко, і не тому, що переїхав з місця відправлення, а тому, що нас повели найдовшим шляхом, аби ми змогли помілюватися красою цієї місцевості та як слід насолодитися походом. Спершу нас, зморених туристів, дещо обурила кількість пройдених «зайвих» кілометрів, але коли розпочався дощ із грозою, ми подякували нашим поводитарям за те, що шлях назад вони таки вкоротили...



Автор варить банош – національну страву з кукурудзяного борошна на сметані з сиром і маслом. Смачно!

а точніше – коптитись над ватрою (багаттям), схожий на величезні паляниці.

Звісно, секрети виготовлення карпатського сиру нам так і не відкрили – чабани просто жартували, мовляв, сир смачний, бо молоко в нас особливе! Тож, покуштувавши карпатського сиру й поспілкувавшись з гуцулами, ми вирушили до автобуса. І на наш подив він був зовсім недалеко, і не тому, що переїхав з місця відправлення, а тому, що нас повели найдовшим шляхом, аби ми змогли помілюватися красою цієї місцевості та як слід насолодитися походом. Спершу нас, зморених туристів, дещо обурила кількість пройдених «зайвих» кілометрів, але коли розпочався дощ із грозою, ми подякували нашим поводитарям за те, що шлях назад вони таки вкоротили...

АННА РЕПІЧ, «ПВ»
ФОТО АВТОРА



КУБИСТ?

НОСОРИГ-ЖИВОПИСЕЦЬ

Як повідомляє *Сегодня.UA*, у зоопарку Мескер, що в американському штаті Індіана, утримується носоріг Мечі, який пише картини у стилі Пікассо. Його мало не всерйоз вважали одним із найбільших сучасних художників.



Тварина справді надзвичайно обдарована від природи. Ріг у Мечі невеликий, тож він воліє не його вмочувати у фарби, а своєю верхню губу, яка в нього надзвичайно чутлива. Решта – справа техніки. До цього зоопарку носоріг потрапив три роки тому – з Непалу. Його мати вбили бракон'єри, однак малюка вдалося врятувати й вигодувати. А малювати він призвичаївся у довгі зимові місяці, коли не міг купатися в басейні та грітися на сонечку. Працівники закладу

намагалися підтримати в ньому добрий гумор. Виявляється, що першою роботою самобутнього малюра став натюрморт: Мечі тягнувся мордочкою, вимазав у різнокольоровій фарбі, до моркви, банана й картоплених, розкладених на полотні. Нині в доробку талановитого носорога десятки картин, які успішно продаються у місцевому магазині. А одержані гроші допомагають утримувати в неволі інших носорогів та рятувати їхніх братів у живій природі.

СПРИТНІСТЬ РУК

НЕ ЛЮБИТИ ЦИРК НЕ МОЖНА

8 серпня у Мюнхені відкрилася 34-та Європейська конвенція жонглерів. Передусім це – грандіозний парад віртуозів цирку, що відбувся на Корольській площі.



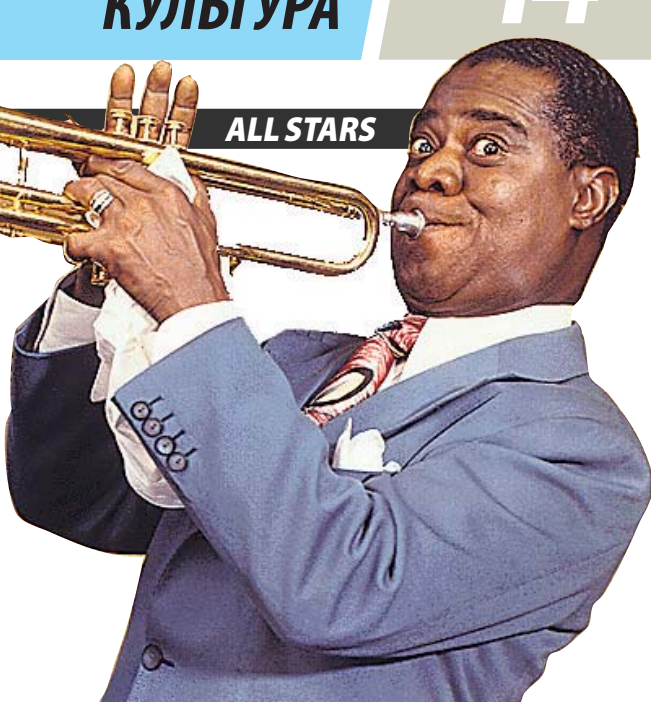
Йдучи майданом, жонглери майже переконали городян у справедливості свого жартівливого девізу: «Сила ваги – у відпусканні». Фестиваль тривав тиждень, і більшість вистав була безплатною. Загалом подібні фестивалі відбуваються щороку в одній із країн світу. Хоч Мюнхен зустрічав жонглерів уперше, мер міста Крістіан Уде сказав, вітаючи гостей: «Наше місто має тривалу циркуву історію. Найбільший у Європі цирк – Кроне – засновано саме тут». А літератор Зігі Соммер писав: «Цирк завжди був улюбленою дитиною Мюнхена». У фестивалі взяв участь і талановитий український артист цирку, 21-річний Олександр

Кобликів, випускник Київської муніципальної академії естрадного і циркового мистецтва. Два роки тому він здобув перемогу на фестивалі «Цирк майбутнього» у Парижі за унікальність номера: жонгулював одразу десятьма кулями. Нині Олександр відпрацював номер із чотирнадцятьма кулями – це справжній рекорд. Тренер хлопця Юрій Поздняков розповів «Фактам», що більшість учасників конвенції платять за право взяти у ній участь, адже там можна багато чого навчитися, обмінятися досвідом. А вони із Сашком, навпаки, заробляють – одержують гонорари за проведення майстер-класів.

ALL STARS

110 років тому народився і 40 років тому помер Луї Деніел Армстронг (сценічне прізвисько Сачмо), який назавжди увійшов до історії музики як король джазу.

УВЕСЬ ЦЕЙ ДЖАЗ...



Л. Армстронг народився 4 серпня 1901 року в бідному кварталі Нового Орлеана. Батько покинув сім'ю, мати підбрала працюючу, як додатковий зарібок, приводила додому чоловіків. Однієї новорічної ночі 12-річний Луї самочинно взяв пістолет такого відвідувача-полісмена і, вибігши на вулицю, заходився стріляти в повітря. Хлопця заарештували й відправили до закритого виховного будинку «Уейф'с Хоум» для чорних підлітків. Тут він трубив «ранок» і відбив на корнеті, співав у хорі та вдосконалював гру в оркестрі. Навіть вивчився добре писати, читати й рахувати.

Один із колег Армстронга казав: «Яким не був би стиль джазового музиканта, він не зіграє й 32 тактів, не віддавши музичної данини Луї Армстронгу. Все зробив Луї і зробив усе першим». Саме тому слово «джаз» у всьому світі асоціюється передусім з Армстронгом, і все, за що люди люблять цей жанр, утілено в цьому імені: свобода й зухвалість, чарівність та енергія, любов до прекрасного світу («What a Wonderful World» – його останній хіт), доброта, чутливість. Він – душа джазу, його найбільш знакова фігура, геніальний джазовий імпровізатор.

До слова, з приводу кумедного прізвиська Сачмо – скорочення від англійського «satchel mouth», що перекладається, як «рот рукавицею». Чому? Поширена версія, що Армстронг, ще будучи маленьким хлопчиком, танцював за подання на вулицях Нового Орлеана і, аби старші діти не відібрали в нього зроблені копійки, ховав їх до рота. Ось і дістав собі імення Satchel-mouth. А коли вже відомим музикантом багато гастролював, у тому числі в Європі, один англійський журналіст, достоту не розібравши дитячого прізвиська Луї, назвав його «Сачмо». В журналіста вочевидь була «легка рука».

Звілнених із виховного дому, Армстронг, який уже твердо вирішив стати професійним музикантом,

почав ходити по клубах та грати на позичених інструментах у місцевих оркестрах. Спочатку його вчителем був кращий корнетист міста Кінг Олівер, а після від'їзду Олівера до Чикаго, сімнадцятирічного Луї патрунував вельми авторитетний тромбоніст Кід Орї. Згодом Олівер запросив Армстронга до себе у Чикаго, аби грати на корнеті в оркестрі Creole Jazz Band у ресторані на 700 міській «Пінкольт Гарден». Саме праця в «Креольському джаз-бенді» й поклала початок майбутньої яскравой кар'єри Луї Армстронга, і саме в складі цього колективу він здійснив свої перші записи.

На тому, аби Луї нарешті розпочав самостійну кар'єру, наполягла його друга дружина, піаністка згаданого ансамблю Ліл Харден, з якою музикант одружився 1924 року. Тож Армстронг вирушив до Нью-Йорка, де Луї швидко здобув чималу популярність з оркестром

Флетчера Хендерсона: прихильники джазу приходили спеціально задля того, аби послухати «гарячі соло» Л. Армстронга. Він став Солістом з великої літери. Крім того, в Нью-Йорку, завдяки роботі в театральному шоу-бенді, Армстронг виявив і неабиякі акторські здібності (що потім допомогло йому з успіхом знятися в кількох кінострічках).

Через рік він повертається до Чикаго, вже будучи відомим і затребуваним музикантом з іменем. Дослідники стверджують, що історичне рекордування з його кращим студійним складом Hot Five за участю, зокрема, й Ліл Харден, є шедевром джазової музики. Маючи 25 років, Армстронг сам стає «бенділером» і певний час керує власним оркестром, який називався Louis Armstrong And His Stompers.

У 1947 році його менеджер Джо Гейлєр збирає для Армстронга ансамбль All Stars («Усі зірки») –

MY DREAMS CAME TRUE...

Луї Армстронг, крім того, був унікальним і неповторним джазовим співаком, його спів нагадував його ж гру на трубі з її яскравими атаками і вражаючим соло. У співі він так само блискуче імпровізував, по-своєму розставляв акценти, змінював фразування, примушував голос вібрувати. Власне, Армстронг розробив школу джазового вокалу, довівши, що емоційне значення ліричного тексту можна висловити за допомогою вокальних модуляцій та імпровізувати так само ефективно, як і чисто вербально. Армстронг відчував найрізноманітніші жанри – шлягери, блюзи, спірічуел – і вони завжди звучали в нього по-джазовому, маючи шалений успіх у публіці.

“

Луї не помер, тому що його музика лишається й залишається в серцях багатьох і багатьох мільйонів людей в усьому світі та в грі сотень тисяч музикантів, які стали його послідовниками.

Дізі Гіллеспі

блискучу джазову команду, орієнтовану на виконання в стилі дисксиленду.

Лишається додати, що за життя Маєстро вийшло понад 30 альбомів, він написав кілька книг, активно знімався в кіно, гастролював цілим світом. Луї Армстронг залишався незаперечним королем джазу до самої смерті, ані на хвилину не вичерпувався його талант, не тьмянішала сила впливу на слухачів.

І все ж, скільки б не писати про музикантування Луї Армстронга, найрозумніше і найкраще просто «протитися» по треках – і насолодитися його яскравим, імпровізаційним, заворожуючим, інтимно-довірчим, щирим, безперечно геніальним виконавством.

СТОРИНКУ ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА МОРГУН, «ПВ»

ДЗЮДО

У КВАРТЕТІ КРАЩИХ

Із 11 по 14 серпня кийвський Палац спорту приймав II чемпіонат світу з дзюдо серед юнаків і дівчат віком до 17 років (U17). Українську збірну представляли 16 юнаків і 16 дівчат.



Загалом у змаганнях узяли участь 611 спортсменів із 57 країн світу. У підсумковому заліку українські кадети фінішували на високому четвертому загальнокомандному місці, виборовши 6 нагород: одну золоту (Павло Скопенко, вагова категорія до 55 кг), три срібні (Богдан Зусько, до 81 кг; Сергій Зверев, понад

90 кг та Єлизавета Каланіна, понад 70 кг) і дві бронзові медалі (Віктор Макуха, до 66 кг та Анастасія Турчин, понад 70 кг). Перше місце посіли спортсмени з Японії, виборовши 13 нагород (7 золотих, 3 срібних та 3 бронзові медалі), другими були росіяни (3, 2, 4), третіми – спортсмени з Грузії (2, 2, 1).

КУЛЬОВА СТРІЛЬБА

З ОЛІМПІЙСЬКИМИ ЛІЦЕНЗІЯМИ



Із 31 липня по 14 серпня у столиці Сербії проходив чемпіонат Європи з кульової стрільби серед дорослих та юніорів.

Головним чином, на Балканах відзначилися наші юніори, в активі яких 4 срібні і 6 бронзових нагород. Дорослі «снайпери» менше попрацювали на скарбничку збірної. «Срібло» і «бронзу» завоював Роман Бондарук у стрільбі зі стандартного й швидкісного пістолета на дистанції 25 м. Тож

Україна виявилася третьою у командній першості. Після белградського чемпіонату Європи від України олімпійські путівки до Лондона вже мають наші стрільці Артур Айвазян, Олег Омельчук, Дарина Тихова, Олена Костевич, Дарина Шаріпова, Роман Бондарук, Іван Бідняк і Наталія Кальніш.

УНІВЕРСІАДА

ТРИМАЄМОСЯ СЕРЕД ЛІДЕРІВ

12 серпня у китайському Шеньчжені відбулася урочиста церемонія відкриття XXVI літніх весівтніх студентських ігор. Дьогорічні змагання, певно, стануть наймасштабнішими за всю історію їх проведення, адже у Пйднебесній захищати кольори своїх країн будуть майже 13 тисяч спортсменів із понад 150 країн світу.

Загалом на аренах Універсіади спортсмени змагатимуться у 24 видах спорту, а представники України виборюватимуть першість у 20 видах спорту. На XXVI Універсіаді нашу країну представляють 316 осіб, серед яких 293 спортсмени й тренери, 15 суддів, 8 членів штабу. До складу української збірної ввійшли кращі спортс-

мени-студенти, члени національних збірних команд України. Після трьох днів змагань українська збірна здобула 4 золоті, 3 срібні та 1 бронзову медалі, тож у неофіційному командному заліку посіла четверте місце. Докладніше про виступ українців на Універсіаді ми поінформуємо наших читачів у наступних номерах «ПВ».

ФУТБОЛ

РЕЗУЛЬТАТИ МАТЧІВ 6-ГО ТУРУ:

12.08	Кривбас	0:0	Ворскла
13.08	Арсенал	0:2	Динамо
13.08	Карпати	2:1	Зоря
13.08	Дніпро	1:3	Шахтар
13.08	Оболонь	3:3	Металіст
14.08	Волинь	3:1	Олександрія
14.08	Іллічівець	1:1	Чорноморець
15.08	Металург	1:3	Таврія



НАПЕРЕДОДНІ ЄВРОКУБКІВ

Як кожна елітна команда поступово «входить у сезон», розважливо набираючи оптимальних кондицій до вирішальних баталій, так і вітчизняна Прем'єр-ліга з кожним днем дедалі більше грає новими фарбами. Як сутю спортивними, так і навколофутбольними. А 18 серпня на наших повпредів у єврокубках уже чекали ігри у кваліфікаційному раунді Ліги Європи.

Минулого футбольного вікенду вболівальники наперед визначили для себе кілька матчів, які, безумовно, мали всі ознаки «родзинок» туру.

Насамперед, звісно, це стосувалося поединку в Дніпропетровську, де місцеві «Дніпро» складав еспіт перед чемпіонами країни на «профпридатність» (звичайно, у сенсі можливості втрутитися у боротьбу за розподіл місць на верхівці турнірної таблиці, а не на підступах до неї). Як бачимо з результату, ані запрошеного на тренувальний місток титулизованого іспанця Хуанде Рамоса, ані чис-

ленних іменитих новачків «Дніпрові» допоки недостатньо, аби здобути перемогу над «Шахтарем». І хоча футболістам у синій формі в старанні не відмовили, довести справу до логічного завершення у вигляді забитого гола їм вдалося лише раз. А попередню поєдинку кваліфікаційного раунду в Лізі Європи проти англійського «Фулхем»...

Натомість на «Динамо» у столиці чекало дербі з «Арсеналом». А якщо точніше, то це «каноніри» чекали на динамівців, які дорогою на матч потрапили у затор. Відтак суддя змушений був перенести початок матчу на 30 хвилин, через що отримав на свою адресу купу прокльонів із

боку президента «Арсенала» Вадима Рабиновича. І продовжує отримувати – навіть через кілька днів після завершення поединку, в якому титулованіші «синьо-білі» не залишили своїм землякам жодного шансу на перемогу навіть попри те, що фактично три чверті матчу грали у меншості після видалення Дениса Гармаша у середині першого тайму. А зіркою матчу став Андрій Шевченко, який і гол забив, і результативну передачу на Дієє зробив.

Прикро лишень, що зірковий форвард киян травмувався, відтак пропустить шонайменше перший матч проти болгарського «Літекса» у тій-таки кваліфікації Ліги Єв-

ропи. Щодо інших наших повпредів у другому за рангом клубному турнірі континенту, то напередодні гри з французьким «Сошо» харківський «Металіст» у Києві настільки бездарно відіграв в обороні, що дозволив гравцям «Оболоні», які досі не відзначилися жодним забитим м'ячем, забити аж тричі! «Карпати», яким випало схрестити зброю з грецьким ПАОКом, здобули вольову перемогу над «Зорею». Натомість «Ворскла», якій випало приймати бухарестське «Динамо», розійшлася миром із «Кривбасом».

СТОРІНКУ ПЙДГОТУВАВ ВОЛОДИМИР ПОЛЕТАЄВ, СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ «ПВ»

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА

СПАРТАКІАДА ВИЗНАЧИЛА КРАЩИХ

Щороку профспілка держустанова Закарпаття проводить дві галузеві спартакіади. У червні відбулася обласна спартакіада держслужбовців, а нещодавно понад 200 стіпчан були учасниками V обласної спартакіади профспілки працівників держустанова, яка була присвячена 20-й річниці Незалежності України.

На урочистому відкритті спартакіади учасників змагань привітали голова обкому профспілки працівників держустанова – голова оргкомітету Марія Петечук і заступник голови Закарпатської облпрофради Василь Захарець (організація спартакіади також сприяла й обласна рада ФСТ «Спартак», яку очолює Антон Яцина). У кожному з 9 видів програми глядачі були свідками напруженої спортивної боротьби. Спортсмени Хустського райкому профспілки працівників держустанова перемогли у зма-

ганнях із шахів і гирьового спорту. Турнір із волейболу та сімейні старты принесли перемогу команді Свалявського району. У міні-футболі й легкоатлетичному кросі не було рівних спортсменам Мукачівського району, у змаганнях шашкістів гору взяли представники Іршавського, а в перетягуванні каната – Ужгородського райкомів профспілки. В настільному тенісі перше місце розділили між собою спортсмени Хустського та Іршавського районів. За підсумками всіх видів спартакіади перше загаль-



Команда Хустського райкому профспілки – переможець спартакіади

нокомандне місце вперше за останні роки завоювали спортсмени Хустського райкому профспілки працівників держустанова (голова Марія Вайдулич). Другими фінішували минулорічні переможці – спортсмени Свалявського райкому профспілки (голова Мар'яна Липак), третіми – Ужгородського рай-

кому профспілки (голова Галина Барканова). Кращі спортсмени дістали право захищати честь галузевої профспілки на XXI обласній міжгалузевій спартакіаді профспілок Закарпаття.

СЕРГІЙ БАРАНЧИКОВ,
ЗАКАРПАТТЯ
ФОТО АВТОРА



ТАК БИ ВИ МЕНІ КОВБАСУ ДАВАЛИ, ЯК Я ВАМ КАВУНА!!!



Фото з інтернету

У вас є комічні фотографії? Вигадайте до них цікаві коментарі та надішіть на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або profvisti@ukr.net. Найкраще фото буде розміщене у наступному номері газети.

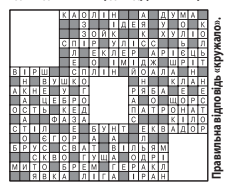
СКАНВОРД

ВПИШИТЬ СЛОВО

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте сканворд по червоній рамці та надішіть нам на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або надішіть відповідь електронною поштою: profvisti@ukr.net. Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті».

Вітаємо Нелю Сухоруківу з м. Тернополя, яка правильно розгадала сканворд у № 32.

Відповіді на сканворд, надруковані у № 32



Правильна відповідь – кавауна.

Мул (гвардійський слоган)
Бот (дуже швидко)
Апоро (Малайя)
Опис (бути свего)
Група (підвід, машин)
Він (висхідні знаки)
Діагностична (інформація проба)
Муз (гвардійський слоган)
Трава (для горілки)
Давня (міра відстані)
Прогноз (купа)
Флейта (таджик)
Частина (упряжі)
Мінеральна (для ванни)
Бойлер
Спідня (білизна)
Документ (про придбання майна)
Півострів (з назвою)
Жіноче (обування)
Пози (тивний електрод)
Яскрава (фантастична картина)
Зручний (відокремлений)
Підва (вагон)
Орган (що перетворює)
Лікувальне (зручність)
Міська (вулиця)
Зв'язки (правило)
Латинська (фірм)
Ніканс
Промисловий (з назвою)
Король (на траві)
Новий (кольоровий)
Спальня (ніша)
Перший (з великих)
Зменшений (необсяг)
Грам (платівка)
Дружина (прислуга)
Місто (самоназва)
Рід (тварин)
Свято (що надто)
Яскравий (спідня)
Гострий (край)
Підставка (для випікання)
Буляк
Сировина (для гуми)
Гроші (належні)
Шкільне (завдання)
Додатковий (зарплата)
Порт (у гирлі)
Черво (в)
Відомий (університет)
Протокол (на міжозерних)
Лішок
Кульстатичка (дворобота)
Юшка (з баранини)
Повідомлення (про фільм)
Лялька (кавауна)
Олімпійський (підприємство)
Грецька (білизна)
Син (Діда)
Авто (мобільні гонки)
Трос (чужак)
Понеділок (авіація)
Вороння (кваліфікація)
Сирота (розмір)
Неуспіх (у справі)
Старе (м'ясо)
Вигук (у каваунах)
Вороння (кваліфікація)
Кінець (змагання)
Гроші (на одній гривні)

ГОРОСКОП

22-28 СЕРПНЯ

- ОВЕН (21.03-20.04)**
Гарний час для презентації своїх навичок і талантів. Робіть подарунки та виявляйте знаки уваги близьким людям.
- ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05)**
Вдалих час для проведення перемовин, зустрічей. Відчуєте потяг до гарних речей, заохочеться дорогих покупок. Зробіть затишнішим своє житло, змініть інтер'єр.
- БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06)**
Найближчими днями матимете купу приємних зустрічей. У роботі зосередьтеся на справах, які потребують творчого підходу, вміння знаходити інформацію, домовлятися.
- РАК (22.06-23.07)**
Вам під силу укласти вдалі угоди. Може надходити багато вигідних пропозицій, але краще прислухатися до інтуїції – вона підкаже, як краще вчинити.
- ЛЕВ (24.07-23.08)**
Ви легко зможете розв'язати будь-які проблеми, слід лише докладати зусиль. В особистому житті своїм шармом зможете вразити того, ким зацікавилися.
- ДІВА (24.08-23.09)**
Вам захочеться приховувати від колег усе, що відбувається у вашому житті (навіть приємні події). Вас більше хвилюватимуть стосунки з близькими.
- ТЕРЕЗИ (24.09-23.10)**
Можливе цікаве знаомство, яке згодом виявиться дуже перспективним. Добре б обговорити з друзями спільні плани, гарно відпочити.
- СКОРПІОН (24.10-22.11)**
Вам пощастить у професійній сфері. Готуйтеся до вигідних пропозицій і кар'єрного зростання.
- СТРЕЛЕЦЬ (23.11-21.12)**
Зміна обстановки й нові враження підуть вам на користь, допоможуть осмислити та окреслити подальші плани.
- КОЗЕРІГ (22.12-20.01)**
Не намагайтеся вирішувати проблеми самотужки – так ви тільки згаєте час і сили. Це тиждень співробітництва і взаємодопомоги.
- ВОДОЛІЙ (21.01-19.02)**
Цього тижня легше, ніж будь-коли, досягти взаєморозуміння з близькими людьми. Добре було б влаштувати романтичний вечір, побалавувати кохану людину.
- РИБИ (20.02-20.03)**
Слід зосередитися на роботі й професійному вдосконаленні. Подбайте про своє робоче місце, зробіть його комфортним і затишним.

ПЕРЕДПЛАТА

УВАГА! ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2011 РІК
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ ТА ВІСТІТЬ ВИДАВЦІВ ПІДПРИЄМСТВА «ПРОФІНФОРМ» ФІЛУ НА РІК:

22152 ГАЗЕТА «ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ» – 148,44 грн.
22909 ЖУРНАЛ «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» – 65,64 грн.

ПЕРЕДПЛАТА НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НІКОЛИ!

КОНКУРС

ВАШІ 100 ЗА НАШУ ПОМИЛКУ

Після виходу в світ минулого, 32-го, номера з конкурсом «Ваші сто гривень – за нашу помилку» переможницею стала Олександра Липська з м. Енергодара Запорізької області.

За знайдену в № 32 помилку в словосполученні «взяття від варту» (правильно – «взяття під варту») на стор. 7 переможниця отримувє сто гривень.

Одержати виграні гроші шановна дописувачка може в редакції (або за дійсною адресою, на яку ми перекажемо виграні). Для цього необхідно звернутися до редакції та пред'явити передплатну квитанцію на газету «Профспілкові вісті» на поточний рік, адже наш конкурс організований для передплатників газети.

Пропонуємо і в цьому номері знайти помилку й надіслати відповіді електронною поштою profvisti@ukr.net або листом, обов'язково вказавши домашню адресу та поштовий індекс, на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Шота Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033. Хто зробить це правильно та швидше за всіх, одержить сто гривень.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА **МАРІАННА ЛІЦЕНКО**